

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๑๘๗/๒๕๖๑
คดีหมายเลขแดงที่ สบ. ๑๒๗/๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๙ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายวิชัย ธรรมวิจิตเดช

ผู้ฟ้องคดี

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ ๑
คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๒
องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากคำสั่งทางปกครอง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองอุทธรณ์ คดีหมายเลขดำที่ บ. ๙/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ บ. ๑๒/๒๕๖๑

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานส่วนตำบลดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู (ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู) เป็นระยะเวลา ๖ เดือน โดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ทั้งที่ไม่ได้รับความยินยอมจากผู้ฟ้องคดี โดยอาศัยอำนาจ

/ตามประกาศ...

ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๖ ข้อ ๑๗๖ (๒) (ค) ซึ่งเป็นเรื่องความขัดแย้งแต่ไม่มีการสอบข้อเท็จจริง มีเพียงข้อมูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่กล่าวหาผู้ฟ้องคดีฝ่ายเดียว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขานุการฯ หลายครั้ง ครึ่งละหลายเดือน โดยมีการปกปิดไม่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีได้ทราบเพื่อแก้ข้อกล่าวหาหรือคัดค้าน และไม่มีรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่เกี่ยวกับผู้ฟ้องคดีให้ตรวจสอบ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งดังกล่าว ในวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ จึงได้มีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในวันเดียวกันนั้น และมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดหนองบัวลำภูได้รับไว้เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ นก ๗๖๒๐๑/๔๙๑ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่ายืนยันให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขานุการฯ ต่อไป หรือจนกว่าจะสับเปลี่ยนตำแหน่งกับปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นได้ จึงเห็นได้ว่ามีความต้องการให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือ ที่ ๐๐๒๓.๔/๕๑๔ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ขอให้ชี้แจงต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พนักงานส่วนตำบล ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๙ ชี้แจงต่อประธานคณะกรรมการดังกล่าวเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ แต่ยังไม่ได้รับทราบผลการพิจารณาอุทธรณ์ร้องทุกข์แต่อย่างใด จึงได้ติดตามสอบถามเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและได้รับคำตอบด้วยวาจาว่ามีการยกเลิกคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ที่พิจารณาเรื่องของผู้ฟ้องคดีแล้ว นอกจากนั้นเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ได้มีคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงมาพบผู้ฟ้องคดีเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกร้องเรียน โดยได้นำบันทึก (ป.ค. ๑๔) เขียนด้วยลายมือแล้วให้ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อ ผู้ฟ้องคดีแย้งว่าไม่ใช่เป็นการสอบสวน แต่กรรมการบอกว่าเป็นการให้ปากคำเท่านั้น โดยไม่นำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงให้แก่ผู้ฟ้องคดี และแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ๓ ข้อ ดังนี้ ๑. สร้างความแตกแยกในองค์กรและชุมชน ๒. มีพฤติกรรมละเลย เกียจคร้านในการปฏิบัติหน้าที่ ๓. ไม่สนองตอบความต้องการและความเดือดร้อนของประชาชน ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีจึงทราบว่าคุณคณะกรรมการดังกล่าวได้สรุปความเห็น ว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมสร้างความแตกแยกในองค์กร ละเลยในการปฏิบัติหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ด้วยความล่าช้า และไม่สนองต่อความต้องการของประชาชน นอกจากนี้ยังขัดแย้งกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา กรณีตามข้อร้องเรียนจึงมีมูลความผิดวินัยฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติราชการให้เกิดผลดี และความก้าวหน้าแก่ราชการ และถือว่าเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบราชการ ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามระเบียบกฎหมาย รวมทั้งขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา ทำให้ราชการเสียหาย จึงเสนอผลการสอบสวนต่อนายอำเภอโนนสังเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/ดำเนินการ...

ดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเห็นได้ว่าการสอบสวนไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดี ทำให้ได้รับความเสียหาย มีการนำข้อกล่าวหาอันเป็นเท็จมาเป็นมูลเหตุดำเนินการทางวินัยร้ายแรงกับผู้ฟ้องคดี นอกจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ส่งเรื่องให้นายอำเภอโนนสังตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยอำเภอโนนสังได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และพนักงานส่วนตำบลรายอื่น แล้วสรุปว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรม ดังนี้ ๑. พฤติกรรมขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา ๑.๑ ผู้บริหารให้ดำเนินการตามโครงการจัดสรรงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปตามยุทธศาสตร์ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ แต่ฝ่ายเบี้ยไม่ดำเนินการ ๑.๒ ผู้บริหารสั่งการให้ดำเนินการเบิกจ่ายค่าสาธารณูปโภคของสำนักงานปลัดฯ แต่ไม่ดำเนินการ ๑.๓ เสนอเรื่องให้ผู้บริหารจ่ายเงินเดือนให้พนักงานที่ลาออกไป แต่ผู้บริหารได้หักหัวง ๑.๔ ผู้บริหารสั่งการให้เข้าร่วมประชุมสภาฯ แต่ก็มีได้เข้าร่วมประชุม โดยเข้าร่วมประชุมเพียงครั้งเดียว ๑.๕ ผู้บริหารสั่งการให้ดำเนินการเรื่องรถกู้ชีพเพื่อให้สามารถออกให้บริการประชาชน แต่ก็ไม่ดำเนินการ ๒. พฤติกรรมใช้อำนาจสั่งการให้พนักงานส่วนตำบลดำเนินการจนอาจเกิดความเสียหาย ๒.๑ กรณีงานสารบัญ สั่งให้เจ้าหน้าที่เสนอหนังสือภายนอกให้พิจารณาก่อนจึงจะลงรับหนังสือนั้นได้ การออกเลขหนังสือ เลขคำสั่งจะต้องได้รับคำสั่งจากผู้ฟ้องคดีคนเดียว ๒.๒ กรณีสั่งให้จัดทำเอกสารฎีกาเบิกจ่ายเงินให้พนักงานที่ลาออกไปแล้ว ๒.๓ กรณีสั่งให้พนักงานจัดทำเอกสารเลื่อนขึ้นเงินเดือน โดยยังไม่พิจารณาจากคณะกรรมการและเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ๒.๔ สั่งให้พนักงานจัดทำเอกสารเบิกค่าตอบแทนโดยไม่ปรากฏชื่อรองนายกฯ นอกจากนั้นในบางครั้งผู้บริหารกับผู้ฟ้องคดีได้ปรึกษากันเรื่องการปฏิบัติงานเกิดการโต้เถียงเสียงดังในเรื่องความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน แต่ไม่ได้โต้เถียงรุนแรงหรือการข่มขู่จนจะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลใด อำเภอโนนสังพิจารณาแล้ว เห็นว่ากรณีความขัดแย้งดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการ แต่ความขัดแย้งนั้นก็มิได้มีเหตุผลบ่งชี้หรือพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลใด ซึ่งเป็นการบริหารงานภายในทั้งสิ้น ไม่เป็นความขัดแย้งและไม่ได้เป็นความผิดวินัยร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าอำเภอโนนสังไม่มีการสอบสวนข้อเท็จจริง และผู้ฟ้องคดีได้แก้ไขปัญหาก่อนที่จะมีการเสนอให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขานุการฯ จึงไม่เป็นความขัดแย้งตามที่กล่าวอ้างและไม่ใช่เหตุที่จะให้ผู้ฟ้องคดีต้องถูกประจำสำนักงานเลขานุการ

หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์และร้องทุกข์แล้วได้รับหนังสือ ที่ ๐๐๒๓.๔/๕๑๔ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ขอให้ชี้แจงต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ พนักงานส่วนตำบล ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงตามข้อกล่าวหา ดังนี้ ๑. พฤติกรรมขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา ๑.๑ การจัดสรรงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปตามแผนยุทธศาสตร์ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นการจัดทำร่วมกันระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับพวก เป็นการกระทำข้ามสายการบังคับบัญชาเพื่อไม่ต้องการให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ๑.๒ ค่าไฟฟ้าที่ถูกขโมยใช้นั้นเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวข้องกับการใช้ไฟฟ้าตามปกติ และผู้ฟ้องคดีได้แก้ไขแล้ว ๑.๓ พนักงานจ้างตามภารกิจได้ทำหนังสือลาออกก็เป็นการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยไม่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ต่อมา จึงได้มีการติดตามให้มีการชำระค่าประกันสังคม

/ที่ค้างชำระ...

ที่ค้างชำระจำนวน ๖ ราย แต่กลับถูกกล่าวหาว่า ผู้ฟ้องคดีพยายามจ่ายเงินเดือนให้พนักงานที่ลาออก ๑.๔ ผู้ฟ้องคดีไม่ใช่เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา หากมีความจำเป็น ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะทำหนังสือเชิญผู้ฟ้องคดีจึงได้เข้าร่วมประชุม ๑.๕ รถกู้ชีพ อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่เพียงติดตามช่วยเหลือ ไม่ใช่ช่างซ่อมรถยนต์ และไม่มีความรู้ในการซ่อมรถยนต์ เมื่อไม่ได้ตั้งงบประมาณในการซ่อมรถไว้ จึงต้องรอให้ช่างมา ประเมินค่าเสียหาย แล้วจึงนำไปตั้งไว้ในข้อบัญญัติ เมื่อข้อบัญญัติผ่านแล้วจึงดำเนินการซ่อมและ นำมาให้บริการประชาชนต่อไป ๒. พฤติกรรมใช้อำนาจสั่งการให้พนักงานส่วนตำบลดำเนินการ จนอาจเกิดความเสียหาย ๒.๑ เนื่องจากการออกหนังสือที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องตรวจสอบความถูกต้องของการออกหนังสือรับ - ส่ง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหาย ๒.๒ ผู้ฟ้องคดีไม่เคยสั่งให้พนักงานทำเอกสารฎีกาเบิกจ่ายเงินให้พนักงานที่ลาออกไปแล้ว ๒.๓ เอกสารหลักฐานการเลื่อนขั้นเงินเดือนในรอบได้เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำพาเอกสารหายไปและเป็นเวลานาน ซึ่งการเลื่อนขั้นต้องดำเนินการตามเงื่อนไขเวลา และผู้ฟ้องคดี ได้เลื่อนขั้นตามปกติ ๒.๔ ในช่วงเวลานั้นไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จึงยังไม่อาจเบิกค่าตอบแทนให้แก่ผู้ใด ต่อมา เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งและมีการตรวจ คุณสมบัติและเอกสารเป็นที่ถูกต้องแล้วจึงได้เบิกค่าตอบแทนให้ หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ชี้แจงแล้วแต่ยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีเห็นว่ามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขานุการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นเวลา ๖ เดือน ไม่ชอบ ดังนี้ ๑. คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนสอบสวน ไม่เป็นธรรม เลือกปฏิบัติ และมีอคติในการใช้ดุลพินิจอันไม่ชอบต่อผู้ฟ้องคดี เป็นการฟังความฝ่ายเดียว นำข้อกล่าวหา อันเป็นเท็จของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกมาเป็นมูลเหตุดำเนินการทางวินัยร้ายแรงกับผู้ฟ้องคดี ๒. ไม่มีการสอบสวนข้อเท็จจริงจากผู้ฟ้องคดี ๓. ไม่มีความขัดแย้งในการบริหารงานจนเป็นเหตุให้ หากอยู่ร่วมกันจะไม่เกิดผลดีต่อราชการ ๔. เป็นการลดตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีให้ต่ำกว่าความเป็นจริง และอ้างเป็นเหตุไม่จ่ายค่าตอบแทนและเงินประจำตำแหน่งให้ผู้ฟ้องคดี และ ๕. กำจัดข้าราชการ ที่อาจเป็นอุปสรรคขัดขวางการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ผู้ฟ้องคดีเคยถูกประจำสำนักงาน เลขานุการฯ ๔ ครั้ง โดยครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ มีการทุจริตในการก่อสร้างเมรุวัด ครั้งที่ ๓ มีการทุจริตในโครงการก่อสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดงบาก ครั้งที่ ๔ มีการทุจริตโครงการ ศึกษาดูงาน แต่ทุกครั้งมีการสรุปว่าความขัดแย้งดังกล่าว หากอยู่ร่วมกันจะไม่เกิดผลดีต่อทางราชการ หากให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่อยู่ต่อไปจะเกิดความเสียหายต่อองค์กรและการบริหารราชการ ทั้งที่ย่อมรู้อยู่ว่าการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ฟ้องคดีดำเนินไปได้ตามปกติและไม่ปรากฏ หลักฐานใดมาแสดงให้เห็นว่าราชการได้รับความเสียหายจากการทำหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙

/ได้มีมติ...

ได้มีมติยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี โดยมติดังกล่าวเป็นมติที่เกิดจากผลการพิจารณาของ คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงข้อเท็จจริง แต่เพียงฝ่ายเดียว แต่ไม่ให้อีกโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม และได้มีการเปลี่ยนแปลง คณะอนุกรรมการดังกล่าว เพื่อมิให้เรื่องพิพาทยุติลงอันเป็นผลร้ายต่อผู้ฟ้องคดี นอกจากนั้นหัวหน้า กลุ่มงานมาตรฐานการบริหารงานบุคคลท้องถิ่น หัวหน้ากลุ่มงานกฎหมายระเบียบและเรื่องราวร้องทุกข์ และเลขานุการผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ที่ไม่มีความเป็นกลาง อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใช้ระยะเวลาในการ พิจารณาเรื่องอุทธรณ์ร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีถึง ๑๖๘ วัน มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ได้ยกคำร้องทุกข์ ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย มีภาระ ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นอันเกิดจากค่าเดินทางไป – กลับ ระหว่างบ้านพักกับศาลากลางจังหวัด ระยะทาง ประมาณ ๑๕๐ กิโลเมตร อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่จ่ายเงินประจำตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เดือนละ ๕,๖๐๐ บาท เป็นเวลา ๕ เดือน และเดือนละ ๗,๐๐๐ บาท เป็นเวลาอีก ๑ เดือน และ ไม่จ่ายเงินค่าตอบแทนนักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๘ อีกเดือนละ ๕,๖๐๐ บาท จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนครพนมพัฒนา ที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ให้พนักงานส่วนตำบลไปประจำสำนักงานเลขานุการ ก.อบต.จังหวัด หนองบัวลำภู

๒. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขานุการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ คืนเงินประจำตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เดือนละ ๕,๖๐๐ บาท เป็นระยะเวลา ๕ เดือน และเดือนละ ๗,๐๐๐ บาท อีก ๑ เดือน รวมเป็น เงินจำนวนทั้งสิ้น ๓๕,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ คืนเงินค่าตอบแทนนักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๘ เดือนละ ๕,๖๐๐ บาท เป็นระยะเวลา ๖ เดือน รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๓๓,๖๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

๕. คืนสิทธิอันพึงมีพึงได้ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

๖. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ที่ได้มีมติยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมแทรกแซงกิจการสภา มีการต่อรองตำแหน่งเลขานุการสภาฯ กล่าวหาเลขานุการสภาฯ ว่าไม่มีความรู้ ความสามารถ

/ละเอียด...

ละเลยต่อหน้าที่ เป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณแต่ไม่จัดทำร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เสนอต่อผู้บริหารเพื่อนำเข้าสู่การพิจารณาของสภาไม่ตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชน ขัดแย้งกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้เสนอเรื่องดังกล่าวให้อำเภอโนนสังเพื่อพิจารณา เนื่องจากเป็นคู่กรณีกับผู้ฟ้องคดี จากนั้น อำเภอโนนสังได้รายงานไปจังหวัดหนองบัวลำภู และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามลำดับจนกระทั่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ พ ๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี เมื่อคณะกรรมการดังกล่าวดำเนินการสอบสวนแล้วเสร็จมีความเห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และให้ปลดออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นชอบตามรายงานการสอบสวนจึงได้ส่งสำนวนให้คณะกรรมการผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาสำนวนการสอบสวนเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป ส่วนประเด็นเงินประจำตำแหน่งและเงินตอบแทนนั้นได้หารือกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้วว่า ปลัดท้องถิ่นทุกคนที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ประจำสำนักงานเลขานุการฯ ไม่มีสิทธิรับเงินดังกล่าว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า ได้มีคำสั่งที่ พ ๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี ซึ่งคณะกรรมการเสนอให้ผู้ฟ้องคดี ไปปฏิบัติหน้าที่ประจำสำนักงานเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เนื่องจากมีพฤติกรรมยุ่งเกี่ยวกับพยานหลักฐานต่าง ๆ ผลการสอบสวนคณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดร้ายแรงจริงเห็นสมควรให้ปลดออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นด้วยกับคณะกรรมการฯ และได้ส่งสำนวนการสอบสวนวินัยร้ายแรงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ มีมติเห็นชอบให้ปลดผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีได้เก็บ ซ่อนเร้น ทำลายเอกสารหลักฐานทางราชการ เช่น สมุดเช็ค ฎีกาเบิกจ่ายเงิน หนังสือคำประกัน GFMS Token Key โดยไม่ส่งคืน หากผู้ฟ้องคดี ยังคงอยู่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ เอกสารราชการหรือเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการต้องสูญหาย หรือถูกทำลายมากไปกว่านี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเสนอเรื่องให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขานุการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู ระหว่างการถูกสอบสวนวินัยร้ายแรง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แก้ไขเพิ่มเติมคำให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งสองไม่ทราบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง อุทธรณ์ และร้องทุกข์ข่มขู่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขานุการ ก.อบต.จังหวัด หนองบัวลำภู จากผู้ฟ้องคดีเมื่อใด และไม่ทราบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ของผู้ฟ้องคดีอย่างไร ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีมิได้คัดค้านกรรมการในคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และร้องทุกข์พนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภูแต่อย่างใด

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ นก ๗๖๒๐๑/เลขา/๓๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘ เรื่อง ขอความเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขาธิการของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก่อนพิจารณาย้ายออกนอกพื้นที่ระบอบเหตุพร้อมพฤติการณ์ในการปฏิบัติงาน และให้เหตุผล ดังนี้ ๑. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบวินัยอย่างร้ายแรง กรณีผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรม สร้างความแตกแยกภายในองค์กร ละเลยในการปฏิบัติหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ด้วยความล่าช้า และไม่สนองตอบความต้องการของประชาชน และขัดแย้งกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ๒. ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา และใช้อำนาจบังคับขู่เข็ญ กลั่นแกล้ง พยานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน และมีการใช้อำนาจหน้าที่สั่งการให้พนักงาน ส่วนตำบลดำเนินการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ ๓. ปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า เกียจคร้าน ไม่ใส่ใจ ในการดำเนินการเบิกจ่ายค่าตอบแทนให้สมาชิกสภา ผู้บริหาร ข้าราชการ และ พนักงานส่วนตำบล ๔. ขาดราชการติดต่อกันเป็นเวลาหลายวัน และหลายคราวโดยไม่ทราบสาเหตุ ๕. ลงนามในหนังสือรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมีขอบ และ ๖. ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา โดยไม่รับฟังการพิจารณาคดีระหว่างสหกรณ์การเกษตรโนนสังกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามคำสั่ง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้เกิดความเสียหาย ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ ได้มีมติเห็นชอบให้ส่งเรื่องให้นายอำเภอโนนสังตรวจสอบ ข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว และอำเภอโนนสังได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบตามหนังสือ ที่ นก ๐๐๒๓.๙/๑๘๒๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ พ ๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ผู้ฟ้องคดีตามผลการสอบข้อเท็จจริงของจังหวัดในประเด็นร้องเรียนการสร้างความแตกแยก ในชุมชน ไม่สนองตอบความต้องการประชาชน ละเลยและเกียจคร้านต่อภารกิจหน้าที่ โดยข้อร้องเรียนมีมูลความผิดวินัยฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้า แก่ราชการ และถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และปรากฏว่าผู้ฟ้องคดี มีพฤติกรรมขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา กรณีการดำเนินการตามที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ การเบิกจ่ายค่าสาธารณูปโภค ของสำนักงาน การเบิกจ่ายเงินเดือนให้พนักงานที่ลาออกไปแล้ว กรณีเข้าร่วมการประชุมสภา องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา การดำเนินการเรื่องรถกู้ชีพเพื่อให้สามารถออกให้ บริการประชาชน แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการ นอกจากนี้ผู้ฟ้องคดียังใช้อำนาจสั่งการ จนอาจเกิดความเสียหาย กรณีงานสารบรรณ ได้สั่งการให้นำหนังสือให้ผู้ฟ้องคดีพิจารณาก่อน จึงจะลงรับหนังสือนั้นได้ จนในบางครั้งหนังสือเกิดการสูญหาย การออกเลขหนังสือ เลขคำสั่ง จะต้องได้รับการสั่งการจากผู้ฟ้องคดีเพียงคนเดียว สั่งห้ามลงรับเอกสารที่ส่วนราชการภายใน

/ที่มีถึง...

ที่มีถึงผู้บังคับบัญชา ทำให้ไม่สามารถดำเนินการเรื่องนั้น ๆ ได้ สำหรับกรณีความขัดแย้งสรุปได้ว่า ในบางครั้งที่ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับผู้ฟ้องคดีได้ปรึกษากันในเรื่องการปฏิบัติงานเกิดการโต้เถียงกันเสียงดัง โดยเป็นการโต้เถียงในเรื่องความคิดเห็นแนวคิดในการปฏิบัติงาน แต่ไม่ได้โต้เถียงกันรุนแรง หรือมีการข่มขู่จนจะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลใด อำเภอนนสั้งพิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารกับผู้ฟ้องคดีอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการ แต่ความขัดแย้งนั้นก็มิได้มีเหตุป่งชี้หรือพฤติการณ์ที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลใด และมีรายงานเพิ่มเติมว่า ประธานกรรมการสอบสวนทางวินัยขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขานุการฯ เนื่องจากเห็นว่าหากผู้ฟ้องคดียังปฏิบัติหน้าที่อยู่จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวน ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ นำผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของนายอำเภอนนสั้งประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่าความขัดแย้งระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับผู้ฟ้องคดีอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการ นอกจากนี้ผู้ฟ้องคดียังมีพฤติกรรมขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาและอยู่ในระหว่างการดำเนินการทางวินัย จึงมีมติเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีมาประจำสำนักงานเลขานุการฯ เป็นเวลา ๖ เดือน ตามข้อ ๑๗๖ ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๖

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง อุทธรณ์ และร้องทุกข์ข่มขู่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขานุการ ก.อบต. จังหวัดหนองบัวลำภู จากผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ จึงได้ส่งเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภูพิจารณา ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนและการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ยกเลิกประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ มีผลให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าวสิ้นสุดลง มิได้เกิดจากการร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตามประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งการแต่งตั้งบุคคลเป็นกรรมการนั้นไม่กระทบต่อการพิจารณาหรือทำให้เสียความเป็นกลาง อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีมิได้คัดค้านกรรมการในคณะกรรมการดังกล่าวแต่อย่างใด จึงได้ดำเนินการพิจารณา คำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีต่อไป และผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการ ในวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ว่า การตรวจสอบข้อเท็จจริงไม่เป็นธรรม ไม่ปฏิบัติตามกระบวนการสอบสวน มีอคติ เลือกปฏิบัติ ฟังความข้างเดียว นำข้อกล่าวหาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นมูลเหตุดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๙

/เมื่อวันที่...

เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการตรวจสอบข้อเท็จจริงเป็นไปโดยชอบ ไม่ปรากฏว่าคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีพฤติกรรมตามคำร้องทุกข์ จึงมีมติให้ยกคำร้องทุกข์ และแจ้งผลการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ ตามหนังสือ ที่ นก ๐๐๒๓.๒/๙๒๙๕ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ ส่วนระยะเวลาการพิจารณาร้องทุกข์นั้น เป็นกรณีสืบเนื่องมาจากการมีการบังคับใช้ประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งมีผลให้มีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ทำให้ไม่สามารถพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ ระยะเวลา ดังกล่าวเป็นเพียงระยะเวลาเร่งรัดให้ดำเนินการไม่มีผลให้การพิจารณาเสียไปแต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องพิจารณา รวม ๓ ประเด็น ดังนี้
ประเด็นที่หนึ่ง คำฟ้องที่ขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขาธิการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นคำฟ้องที่ศาลรับไว้พิจารณาได้ หรือไม่ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริง ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ สั่งให้ ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขาธิการฯ เป็นระยะเวลา ๖ เดือน ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เห็นว่า มติพิพาทที่ผู้ฟ้องคดี ขอให้ศาลเพิกถอนนั้นเป็นเพียงกระบวนการพิจารณาภายในของฝ่ายปกครองก่อนที่จะมีคำสั่ง ทางปกครอง คือ คำสั่งที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเรื่องระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นฝ่ายปกครองด้วยกันเอง มตินั้น ไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพหรือสิทธิของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้จาก มติดังกล่าวที่จะฟ้องเพิกถอนได้ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ประเด็นที่สอง กรณีคำสั่งที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขาธิการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นระยะเวลา ๖ เดือน และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ที่ได้ มีมติยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี ขอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ เห็นว่า คดีนี้เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ นก ๗๖๒๐๑/เลขา/๓๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อขอความเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขาธิการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือย้ายออกนอกพื้นที่ ว่าได้มีการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีและผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมสร้างความแตกแยกในชุมชน ไม่สนองนโยบายผู้บริหารท้องถิ่น ไม่ตอบสนองต่อความต้องการประชาชน ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา เกิดปัญหาในการบริหารราชการท้องถิ่นของคณะผู้บริหารท้องถิ่น... อันได้แก่ ๑. ดำเนินการเบิกจ่าย

/คำตอบแทน...

ค่าตอบแทนรายเดือนให้กับพนักงานจ้างตามภารกิจที่ออกจากราชการแล้ว ๒. ปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า
 เกียจคร้าน ไม่ใส่ใจดำเนินการเบิกจ่ายค่าตอบแทนให้สมาชิกสภา ผู้บริหาร พนักงานส่วนตำบล
 ๓. ขาดราชการติดต่อกันเป็นเวลาหลายวันและหลายคราวโดยไม่ทราบสาเหตุ ๔. ลงนามในหนังสือ
 รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมีขอบ ๕. ไม่ใส่ใจดำเนินการตามโครงการงบประมาณ
 เงินอุดหนุนเฉพาะกิจปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ๖. ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา ไม่ไปรับฟังการพิจารณาคดี
 ตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้เกิดความเสียหาย ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม
 ครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ ได้มีมติให้ส่งเรื่องให้นายอำเภอโนนสังตรวจสอบ
 ข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ซึ่งอำเภอโนนสังได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 ตามหนังสือ ที่ นก ๐๐๒๓.๙/๑๘๒๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ว่า ๑. กรณีการดำเนินการ
 ทางวินัย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ พ ๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการ
 สอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดีตามผลการสอบข้อเท็จจริงของจังหวัด ในประเด็นร้องเรียนการสร้างความ
 ความแตกแยกในชุมชนไม่สนองตอบความต้องการประชาชน ละเลย เกียจคร้านต่อภารกิจหน้าที่
 โดยข้อร้องเรียนมีมูลความผิดวินัยฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้า
 แก่ราชการ และถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ซึ่งอยู่ระหว่างการ
 การดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ๒. กรณีความขัดแย้งในการบริหารงาน ปรากฏว่า
 ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา กรณีการดำเนินการตามที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ
 เงินอุดหนุนทั่วไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ การเบิกจ่ายค่าสาธารณูปโภค
 ของสำนักงาน การเบิกจ่ายเงินเดือนให้พนักงานที่ลาออกไปแล้ว กรณีเข้าร่วมการประชุม
 สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา การดำเนินการเรื่องรถกู้ชีพเพื่อให้สามารถออก
 ให้บริการประชาชน แต่ผู้ฟ้องคดีบ่ายเบี่ยงไม่ดำเนินการใด ๆ ผู้ฟ้องคดีใช้อำนาจสั่งการให้
 พนักงานส่วนตำบลดำเนินการจนอาจเกิดความเสียหาย กรณีงานสารบรรณผู้ฟ้องคดีได้สั่งการ
 ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบนำหนังสือให้พิจารณาก่อน หากเห็นว่าให้ลงรับหนังสือได้จึงลงรับหนังสือนั้น
 ในบางครั้งหนังสือเกิดการสูญหาย การออกเลขหนังสือ เลขคำสั่ง จะต้องได้รับการสั่งการ
 จากผู้ฟ้องคดีเพียงคนเดียว สั่งห้ามลงรับเอกสารบันทึกข้อความที่ส่วนราชการภายในมีถึง
 ผู้บังคับบัญชา ทำให้ไม่สามารถดำเนินการเรื่องนั้น ๆ ได้ สำหรับกรณีความขัดแย้งระหว่างผู้บริหาร
 กับผู้ฟ้องคดี อำเภอโนนสังได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดี และพนักงาน
 ส่วนตำบลอื่น สรุปได้ว่า ในบางครั้งที่มีการปรึกษากันในเรื่องการปฏิบัติงานเกิดการโต้เถียงกันเสียงดัง
 โดยเป็นการโต้เถียงในเรื่องความคิดเห็นแนวคิดในการปฏิบัติงาน แต่ไม่ได้โต้เถียงกันรุนแรง
 หรือมีการข่มขู่จนจะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลแต่อย่างใด อำเภอโนนสังพิจารณาแล้ว
 เห็นว่ากรณีความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารกับผู้ฟ้องคดีอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการ
 แต่ความขัดแย้งนั้น ก็มีได้มีเหตุบังชี้หรือพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลแต่อย่างใด

/และรายงาน...

และรายงานเพิ่มเติมว่า ประธานกรรมการสอบสวนทางวินัยขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขานุการฯ เนื่องจากเห็นว่าหากผู้ฟ้องคดียังปฏิบัติหน้าที่อยู่จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวน เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ เห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย รับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล... อีกทั้ง ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้าง โดยมีผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บังคับบัญชารองจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และยังมีหน้าที่รับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้เป็นไปตามนโยบายและมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มอบหมาย สำหรับคำสั่งพิพาทในคดีนี้ คือ คำสั่งที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขานุการฯ เป็นเวลา ๖ เดือน ซึ่งเป็นการใช้อำนาจตามข้อ ๑๗๖ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๖ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ที่ นก ๗๖๒๐๑/เลขา/๓๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอความเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือย้ายออกนอกพื้นที่ เป็นการรายงานพร้อมเหตุผลความจำเป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบว่า กรณีมีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือกรณีมีความขัดแย้งระหว่างพนักงานส่วนตำบล คือ ผู้ฟ้องคดี กับผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งรวมทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และไม่สามารถโอนตามข้อ ๑๗๑ และข้อ ๑๗๕ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำการตรวจสอบโดยมอบให้นายอำเภอโนนสัง ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจกำกับดูแลผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตรวจสอบ และนายอำเภอโนนสัง ได้รายงานผลการตรวจสอบตามหนังสือ ที่ นก ๐๐๒๓.๙/๑๘๒๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ โดยมีความเห็นว่าความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กับผู้ฟ้องคดีอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการ แต่ความขัดแย้งนั้นก็ได้มีเหตุบังชี้หรือพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลใด ในพื้นที่อำเภอโนนสังไม่มีการมีความขัดแย้งในการบริหารงานในลักษณะเดียวกัน สำหรับพื้นที่อำเภออื่นในจังหวัดขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาต่อไป อีกทั้ง ได้รายงานเพิ่มเติมว่า ประธานกรรมการสอบสวนทางวินัยขอให้

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขาธิการฯ เนื่องจากเห็นว่าหากผู้ฟ้องคดียังปฏิบัติหน้าที่อยู่จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ มีมติเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีมาประจำสำนักงานเลขาธิการฯ เป็นเวลา ๖ เดือน จึงเป็นไปตามข้อ ๑๗๖ ของประกาศดังกล่าว ดังนั้น คำสั่งที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ให้พนักงานส่วนตำบลไปประจำสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู จึงชอบด้วยกฎหมาย

คดีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาคำร้องทุกข์ตามหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ของผู้ฟ้องคดีแล้วมีมติในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ให้ยกคำร้องทุกข์ ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้คัดค้านประธานกรรมการหรือกรรมการในคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และร้องทุกข์พนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยทำเป็นหนังสือ ซึ่งได้ระบุข้อคัดค้านพร้อมด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือนั้น ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงไม่มีเหตุอันใดให้กรรมการผู้หนึ่งผู้ใดทำการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีมิได้ประกอบกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขาธิการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นระยะเวลา ๖ เดือน ชอบด้วยกฎหมายดังที่ได้วินิจฉัยแล้วนั้น ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ให้ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีจึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ส่วนระยะเวลาการพิจารณาคำร้องทุกข์นั้น เป็นเพียงระยะเวลาเร่งรัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาคำร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดเท่านั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่พิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีให้แล้วเสร็จไม่เป็นเหตุให้มติดังกล่าวเป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด

ประเด็นที่สาม การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่จ่ายเงินประจำตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เดือนละ ๕,๖๐๐ บาท เป็นระยะเวลา ๕ เดือน และเดือนละ ๗,๐๐๐ บาท อีก ๑ เดือน รวมเป็นเงินจำนวน ๓๕,๐๐๐ บาท และเงินค่าตอบแทนนักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๘ เดือนละ ๕,๖๐๐ บาท เป็นระยะเวลา ๖ เดือน รวมเป็นเงินจำนวน ๓๓,๖๐๐ บาท รวมทั้งสิ้นเป็นเงินจำนวน ๖๘,๖๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี หรือไม่ และหากกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี หรือไม่ เพียงใด เห็นว่า ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขาธิการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู โดยในขณะนั้นผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานส่วนตำบล ดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ชื่อตำแหน่งนักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ๘

/ตำแหน่ง...

ตำแหน่งประเภท บริหารระดับกลาง มีหน้าที่และความรับผิดชอบบริหารงานในฐานะ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หรือรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยากและคุณภาพของงานสูงมากเป็นพิเศษ รับผิดชอบการบริหารงานองค์การบริหาร ส่วนตำบล โดยควบคุมหน่วยงานหลายหน่วย และปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นจำนวนมาก พอสมควร และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย ต่อมา เมื่อผู้ฟ้องคดีได้เดินทางไป ประจำสำนักงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งดังกล่าว นั้น นายสุพจน์ อาจเทศ เลขาธิการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู ได้มอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบโครงการเพื่อขอรับการประเมิน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการสำหรับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลทุกแห่ง ที่เสนอโครงการขอรับการประเมินฯ ให้เป็นไปตามประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและ วิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นที่เป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี แต่งานที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู ดังกล่าว ไม่มีลักษณะงาน อันเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบบริหารงานในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีหน้าที่ ความรับผิดชอบความยากและคุณภาพของงานสูงมากเป็นพิเศษ รับผิดชอบการบริหารงาน องค์การบริหารส่วนตำบล โดยควบคุมหน่วยงานหลายหน่วย และปกครองผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นจำนวนมากพอสมควร และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย โดยผู้ที่จะมอบหมายงาน ให้แก่ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลได้ คือ นายกององค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้น ในระหว่าง ที่ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขาธิการฯ ผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งปลัดองค์การบริหาร ส่วนตำบลนิคมพัฒนา ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งปลัดองค์การบริหาร ส่วนตำบล และเงินค่าตอบแทนนักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล

มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี หรือไม่ และหากกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี หรือไม่ เพียงใด เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขาธิการ ก.อบต.จังหวัด หนองบัวลำภู เป็นระยะเวลา ๖ เดือน โดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และผู้ฟ้องคดี มิได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในระหว่างที่ประจำสำนักงานเลขาธิการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งและค่าตอบแทนอื่น นอกเหนือจากเงินเดือนในช่วงเวลาดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามจึงมิได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด และพิพากษา ยกฟ้อง

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น
ในประเด็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ ๑ คำฟ้องขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม
ครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขาธิการ
ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นคำฟ้องที่ศาลปกครองชั้นต้นรับไว้พิจารณาได้ หรือไม่ นั้น
เห็นว่า มติดังกล่าวแม้จะเป็นเพียงกระบวนการพิจารณาภายในของฝ่ายปกครอง แต่ก็เป็น
การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคล
ในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน รั้ง หรือ มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือ
หน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ
ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ (๑) แม้จะเป็นระยะเวลา ๖ เดือน ที่ให้ผู้ฟ้องคดี
ไปประจำสำนักงานเลขาธิการฯ ก็ถือว่ามีผลกระทบต่อสถานภาพหรือสิทธิของผู้ฟ้องคดีแล้ว

ประเด็นที่ ๒ คำสั่งที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดี
ไปประจำสำนักงานเลขาธิการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นระยะเวลา ๖ เดือน ขอบด้วยกฎหมาย
หรือไม่ นั้น เห็นว่า คำสั่งดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องมาจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สร้างเหตุการณ์พิพาท
หรือสร้างสถานการณ์ที่บั่นทอนการทำงานโดยกล่าวว่าเป็นความขัดแย้ง เริ่มจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ไม่ยอมลงลายมือชื่อในเช็คเพื่อเบิกจ่ายเงินเดือนให้พนักงานลูกจ้างรวมถึงสมาชิกสภาฯ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีฐานะเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ซึ่งต้องลงลายมือชื่อ
ในเช็คร่วมกับผู้ฟ้องคดีและบุคคลอื่นที่ได้รับแต่งตั้งตามระเบียบฯ รวมเป็นสามคน จึงจะสามารถเบิกเงินได้
การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ยอมลงลายมือชื่อในเช็คฉบับดังกล่าวจนเลยเวลา ทั้งที่คนอื่นที่ได้
ลงลายมือชื่อกันหมดแล้ว จนเกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีและอีกหลายคน จึงนำความดังกล่าว
ไปแจ้งต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรโนนสัง บันทึกไว้เป็นหลักฐาน และในวันเดียวกัน
ผู้เสียหายคนอื่นได้ร้องเรียนเรื่องดังกล่าวต่อนายอำเภอโนนสัง ในเวลาต่อมา นายอำเภอโนนสัง
จึงได้เรียกผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีมาตรวจสอบข้อเท็จจริง และในวันนั้นได้ความจริงว่า
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นฝ่ายผิด ละเลยไม่ลงลายมือชื่อในเช็คจนเวลาล่วงเลยก่อให้เกิดความเสียหาย
นายอำเภอโนนสังได้คาดโทษผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าอย่ากระทำเช่นนี้อีก มิฉะนั้นจะดำเนินการ
ตามอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๒ ต่อมา ภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ลงลายมือชื่อเบิกจ่ายเงินเดือนและค่าตอบแทนและเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ก็มักคอยหาเรื่องจับผิดผู้ฟ้องคดีหลายครั้ง เช่น กล่าวหาผู้ฟ้องคดีว่าขัดคำสั่งไม่ดำเนินการ
เบิกจ่ายค่าสาธารณูปโภค ผู้ฟ้องคดีมาทราบภายหลังว่าได้มีการขโมยใช้ไฟฟ้าของการไฟฟ้า ในส่วนนี้
จึงไม่เกี่ยวข้องกับการใช้ไฟฟ้าปกติ นอกจากนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังได้กล่าวหาว่า ผู้ฟ้องคดีเสนอ

/ให้ผู้บริหาร...

ให้ผู้บริหารจ่ายเงินให้พนักงานที่ลาออกไปแล้ว ซึ่งไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด ใบลาออกของพนักงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคนเก็บไว้โดยไม่แจ้งการลาออกให้ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบ พฤติกรรมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีเจตนาเพื่อหาเรื่องเอาผิดกับผู้ฟ้องคดีว่าผู้ฟ้องคดีทุจริตเบิกเงินให้พนักงานที่ลาออกไปแล้ว และอีกหลายข้อกล่าวหา ที่ไม่มีการสอบสวนจากผู้ฟ้องคดี ข้อกล่าวหาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำมากล่าวอ้างนั้น เพื่อให้สมเหตุสมผลมีน้ำหนัก อีกทั้งผู้ฟ้องคดีเป็นคนนอกท้องถิ่นนอกพื้นที่ ซึ่งการไปประจำตำแหน่ง ณ ที่นั้น จะขอตรวจสอบดูคำสั่งหรือเอกสารใดใดก็ไม่ได้รับความเอื้ออาทรจากเจ้าหน้าที่ เพราะส่วนใหญ่เป็นผู้อาศัยอยู่ในท้องถิ่นพื้นที่เดียวกันใกล้เคียงกันกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขาธิการฯ เป็นระยะเวลา ๖ เดือน โดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยไม่มีการสอบสวนข้อเท็จจริงจากผู้ฟ้องคดีและได้อาศัยประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๖ ข้อ ๑๗๖ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่ได้รับรายงานแล้วพิจารณาดำเนินการต่อไป เมื่อมีข้อกล่าวหาต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือมีเหตุหรือกรณีสงสัยในพฤติการณ์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ก่อนที่จะพิจารณาดำเนินการใด ๆ ต่อไป ตามอำนาจหน้าที่หรือตามกฎหมายกำหนด ย่อมจะต้องให้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องนั้นก่อน เพื่อให้ทราบข้อมูลข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอว่าข้อเท็จจริงเป็นมาอย่างไรหรือมีมูล หรือไม่ เพียงใด ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขาธิการฯ เป็นระยะเวลา ๖ เดือน โดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งและแสดงข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ เพื่อความเป็นธรรมทั้งผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาให้สันนิษฐานสงสัย

ประเด็นที่ ๓ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่จ่ายเงินประจำตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๘ (ระดับกลาง) เดือนละ ๕,๖๐๐ บาท เป็นระยะเวลา ๕ เดือน และเดือนละ ๗,๐๐๐ บาท อีก ๑ เดือน รวมเป็นเงินจำนวน ๓๕,๐๐๐ บาท และเงินค่าตอบแทนนักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๘ (ระดับกลาง) เดือนละ ๕,๖๐๐ บาท เป็นระยะเวลา ๖ เดือน รวมเป็นเงินจำนวน ๓๓,๖๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๖๘,๖๐๐ บาท และหากกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ นั้น เห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีถูกระทำจากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามกล่าวหาว่าขัดคำสั่งหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นข้อเท็จจริงเกิดจากการกลั่นแกล้งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/ที่สร้าง...

ที่สร้างสถานการณ์ให้เป็นเรื่องความขัดแย้งหรือข้อพิพาทกันอันเป็นเท็จ และยังหาทางให้ย้ายผู้ฟ้องคดีออกนอกพื้นที่โดยความเกลียดชังส่วนตัวไม่ใช่เรื่องการปฏิบัติหน้าที่และไม่ใช่ประโยชน์สาธารณะแต่อย่างใด และในองค์การบริหารส่วนตำบลคูกระดี่ที่พิพาทกันเป็นระดับผู้บริหาร จะต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อให้ได้ความจริงและเป็นธรรมตามข้อ ๑๗๖ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๖ ซึ่งขณะที่ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดียังคงเป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาอยู่ และยังคงได้รับเงินเดือนจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามปกติ คำสั่งย้ายให้ประจำสำนักงานเลขานุการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู นั้น เป็นเพียงชั่วคราว ไม่ใช่เหตุที่เปลี่ยนแปลงตำแหน่งที่สอบได้มา หากจะเปลี่ยนแปลงตำแหน่งก็ต้องสอบเปลี่ยนตามระเบียบที่กำหนดไว้ อีกทั้ง เป็นการกลั่นแกล้งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีย่อมไม่เสียสิทธิในการได้รับเงินประจำตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลระดับ ๘ (ระดับกลาง) และเงินค่าตอบแทนนักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๘ (ระดับกลาง) ดังกล่าว คำสั่งไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราวย่อมมีผลกระทบต่อผู้ฟ้องคดีเพราะเป็นการโต้แย้งสิทธิอันพึงมีพึงได้ของผู้ฟ้องคดี และคำสั่งดังกล่าวเป็นการออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งไม่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นเหตุเป็นผล แต่เป็นการใช้ดุลพินิจตามอำเภอใจ ที่เกินล้าออกนอกขอบเขตของความชอบด้วยกฎหมาย

นอกจากนี้การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งที่ พ ๑๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ คำสั่งที่ พ ๒๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕ และ คำสั่งที่ พ ๒๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยได้แต่งตั้งพนักงานเทศบาลตำบลโนนสัง ร่วมเป็นคณะกรรมการดังกล่าว ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างว่า นายรัชเดช เจริญฤทธิ์ ตำแหน่งรองปลัดเทศบาลตำบลโนนสัง มีความโกรธเคืองหรือไม่พอใจที่ภรรยาของผู้ฟ้องคดีกับประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโนนสัง ร้องเรียนว่าเทศบาลตำบลโนนสังได้นำงบประมาณไปจัดงาน “คาราบอย” ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นมา ซึ่งการทำหน้าที่ของนายรัชเดชอาจมีสภาพร้ายแรงทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลางตามนัยมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อีกทั้ง ประเด็นอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้ง ๑๓ ข้อย่อๆ มีสาระสำคัญทำนองเดียวกันกับคำคัดค้านคำให้การ

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นพิพากษาตามคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดี

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แก่อุทธรณ์ว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แม้จะเป็นเพียงกระบวนการพิจารณาภายในของฝ่ายปกครอง แต่เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคล ในอันที่จะก่อให้เกิดเปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระบุ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีไม่ว่าจะเป็นการชั่วคราวหรือถาวรตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ (๑) โดยถือว่ามีผลกระทบต่อสถานภาพหรือสิทธิของผู้ฟ้องคดีแล้วนั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ นิยามคำว่า “การพิจารณาทางปกครอง” หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาทงปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องมาจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครอง... ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ฉะนั้น การที่ให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถือได้ว่าเป็นการพิจารณาทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งยังไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่ได้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้จากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้ศาลเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นระยะเวลา ๖ เดือน โดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้มีโอกาสโต้แย้งและแสดงข้อเท็จจริงได้อย่างเพียงพอ เพื่อความเป็นธรรมทั้งผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาให้สิ้นกระแสสงสัย นั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ นก ๗๖๒๐๑/เลข/๓๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอความเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือย้ายออกนอกพื้นที่ว่าได้มีการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมสร้างความแตกแยกในชุมชน ไม่สนองนโยบายผู้บริหารท้องถิ่น ไม่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา เกิดปัญหาในการบริหารราชการท้องถิ่นของคณะผู้บริหารท้องถิ่น อันได้แก่ ๑. การดำเนินการเบิกจ่ายค่าตอบแทนรายเดือนให้กับพนักงานจ้างตามภารกิจที่ออกจากราชการแล้ว ๒. ปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า เกียจคร้าน ไม่ใส่ใจดำเนินการเบิกจ่ายค่าตอบแทนให้สมาชิกสภา ผู้บริหาร พนักงานส่วนตำบล

/๓. ขาดราชการ...

๓. ขาดราชการติดต่อกันเป็นเวลาหลายวันและหลายคราวโดยไม่ทราบสาเหตุ ๔. ลงนามในหนังสือรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมีขอบ ๕. ไม่ใส่ใจดำเนินการตามโครงการงบประมาณเงินอุดหนุนเฉพาะกิจปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ และ ๖. ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาไม่ไปรับฟังการพิจารณาคดีตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้เกิดความเสียหาย ต่อมา ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติส่งเรื่องให้นายอำเภอโนนสังตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว ซึ่งนายอำเภอโนนสังได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปรากฏตามหนังสือที่ นก ๐๐๒๓.๙/๑๘๒๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ว่า (๑) กรณีการดำเนินการทางวินัย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ พ ๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดี ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลเป็นความผิดวินัยฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ และถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ซึ่งอยู่ระหว่างการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการ (๒) กรณีความขัดแย้งในการบริหารงานระหว่างผู้บริหารกับผู้ฟ้องคดี สรุปได้ว่าในบางครั้งมีการปรึกษาหารือกันในเรื่องการปฏิบัติงานเกิดการโต้เถียงกันเสียงดัง โดยเป็นการโต้เถียงในเรื่องความคิดเห็นแนวคิดในการปฏิบัติงาน แต่ไม่ได้โต้เถียงกันรุนแรง หรือมีการข่มขู่จนจะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลแต่อย่างใด อำเภอโนนสังเห็นว่า กรณีความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารกับผู้ฟ้องคดีอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการ แต่ความขัดแย้งนั้นก็มีได้มีเหตุบังชีหรือพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลแต่อย่างใด และรายงานเพิ่มเติมว่าประธานกรรมการสอบสวนทางวินัยขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เนื่องจากเห็นว่า หากผู้ฟ้องคดียังปฏิบัติหน้าที่อยู่จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวน เมื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ จะเห็นได้ว่า ในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ คำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเวลา ๖ เดือน ถือเป็นการใช้อำนาจตามข้อ ๑๗๖ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล แก้ไขเพิ่มเติม ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๖ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ที่ นก ๗๖๒๐๑/เลขว/๓๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอความเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขานุการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู หรือย้ายออกนอกพื้นที่เป็นการรายงานพร้อมเหตุผลความจำเป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบว่า กรณีมีความจำเป็นเร่งด่วน

/เพื่อประโยชน์...

เพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือกรณีมีความขัดแย้งระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และไม่สามารถดำเนินการโอนผู้ฟ้องคดีตามข้อ ๑๗๑ และข้อ ๑๗๕ ของประกาศคณะกรรมการ พนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำการ ตรวจสอบโดยมอบให้นายอำเภอโนนสัง ซึ่งเป็นผู้กำกับดูแลผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตรวจสอบ และนายอำเภอโนนสังได้รายงานผลการตรวจสอบตามหนังสือ ที่ นก ๐๐๒๓.๙/๑๘๒๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ โดยมีความเห็นว่า ความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กับผู้ฟ้องคดี อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการ แต่ความขัดแย้งนั้นก็ได้มีเหตุบังชี้หรือมีพฤติการณ์ ที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลแต่อย่างใด ในพื้นที่อำเภอโนนสังไม่มีกรณีความขัดแย้ง ในการบริหารงานในลักษณะเดียวกัน สำหรับพื้นที่อำเภออื่นในจังหวัดขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาต่อไป อีกทั้ง ได้รายงานเป็นการเพิ่มเติมว่า ประธานกรรมการสอบสวนทางวินัย ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงาน เลขาธิการฯ ประกอบกับข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีเคยไปประจำอยู่สำนักงานเลขาธิการ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อยู่บ่อยครั้งในทุกสมัยของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ย่อมแสดงให้เห็นได้ชัดเจนแล้วว่า มีปัญหาขัดแย้งระหว่างผู้ฟ้องคดี กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นสะสมมาเป็นเวลานานแล้ว หากไม่ได้รับการแก้ไขย่อมส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการสาธารณะประโยชน์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ฉะนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งมีหน้าที่ในการบริหารงานบุคคลสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล ทุกแห่งในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู ตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จักต้องคำนึงถึงการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำคัญ ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงาน เลขาธิการฯ เป็นระยะเวลา ๖ เดือน จึงชอบด้วยกฎหมาย และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ที่มีมติยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ดังนั้น อุทธรณ์ในประเด็นนี้ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

สำหรับข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขาธิการ ก.อบต.จังหวัด หนองบัวลำภู เป็นระยะเวลา ๖ เดือน โดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ โดยไม่มีการสอบสวนข้อเท็จจริงจากผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า เมื่อพิจารณาตามข้อ ๑๗๖ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัด หนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหาร

/ส่วนตำบล...

ส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๖ กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่ได้รับรายงานแล้วพิจารณาดำเนินการต่อไป ซึ่งการตรวจสอบข้อเท็จจริงนั้นเป็นอำนาจดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะเลือกใช้วิธีการตามที่เห็นสมควรเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่จำเป็นต้องให้ผู้ฟ้องคดีทราบ กล่าวคือ เป็นการใช้ดุลพินิจที่สุจริตเป็นธรรม และชอบด้วยกฎหมาย ถูกต้องตามกฎหมายและตามระเบียบแบบแผนราชการนั้นเอง ดังนั้น ข้ออ้างในประเด็นนี้จึงไม่อาจรับฟังได้

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ฟ้องคดียังคงเป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาอยู่ และยังคงได้รับเงินเดือนจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามปกติ คำสั่งย้ายให้ประจำสำนักงานเลขาธิการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู นั้น เป็นเพียงชั่วคราว ไม่ใช่เหตุที่เปลี่ยนแปลงตำแหน่งที่สอบมาได้ หากจะเปลี่ยนแปลงตำแหน่งก็ต้องสอบเปลี่ยนตามระเบียบที่กำหนดไว้ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีย่อมไม่เสียสิทธิในการได้รับเงินประจำตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลระดับ ๘ (ระดับกลาง) และเงินค่าตอบแทนนักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลระดับ ๘ (ระดับกลาง) นั้น เห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขาธิการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู โดยในขณะนั้น ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานส่วนตำบลดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ชื่อตำแหน่งนักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๘ ตำแหน่ง ประเภทบริหารระดับกลาง มีหน้าที่และความรับผิดชอบบริหารงานในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หรือรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบความยากและคุณภาพของงานสูงมากเป็นพิเศษ รับผิดชอบการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล โดยควบคุมหน่วยงานหลายหน่วยและปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นจำนวนมากพอสมควรและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย ต่อมาเมื่อผู้ฟ้องคดีได้เดินทางไปประจำสำนักงานเลขาธิการฯ โดยนายสุพจน์ อาจเทศ ซึ่งเป็นเลขาธิการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู ได้มอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบโครงการเพื่อขอรับการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการสำหรับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น เป็นกรณีพิเศษประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลทุกแห่งที่เสนอโครงการขอรับการประเมินฯ ให้เป็นไปตามประกาศหลักเกณฑ์เงื่อนไขและวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นที่เป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี ซึ่งงานที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู ไม่มีลักษณะงานอันถือเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบบริหารงานในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบความยากหรือคุณภาพของงานสูงมากเป็นพิเศษ รับผิดชอบการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลโดยควบคุมหน่วยงานหลายหน่วย และปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นจำนวนมากพอสมควรและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายและผู้ที่จะมอบหมายงานให้แก่ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลได้ คือ

/นายกองค์การ...

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้น ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขานุการฯ ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้ปฏิบัติหน้าที่หลักในตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่จะมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการ และผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และเงินค่าตอบแทนนักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๘ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาตามหนังสือ ที่ นก ๗๖๒๐๑/๒๐๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๔ เรื่อง การเบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่งระหว่างไปประจำ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาได้หารือไปยังท้องถิ่นจังหวัดหนองบัวลำภู โดยได้รับแจ้งว่ากรณีเช่นนี้ ไม่สามารถเบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่งได้ เพราะผู้นั้นมิได้ปฏิบัติหน้าที่หลัก ประกอบกับ เคยมีคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด หมายเลขคดีดำที่ อ. ๗๘๐/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดง ที่ อ. ๑๐๒๓/๒๕๕๘ ได้เคยวางหลักกฎหมายเกี่ยวกับการขอเบิกเงินประจำตำแหน่ง ของปลัดเทศบาล กรณีไปประจำสำนักงานเลขานุการฯ ว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งให้ไป ประจำสำนักงานเลขานุการ ก.ท.จ. สมุทรปราการ กรณีจึงต้องถือว่าในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดี ประจำสำนักงานเลขานุการฯ ผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบล ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งและค่าตอบแทนอื่นนอกเหนือจากเงินในช่วงเวลา ดังกล่าวถือได้ว่าเป็นการวางหลักทางกฎหมายไว้อย่างชัดเจนแล้ว ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีไป ประจำสำนักงานเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเวลา ๖ เดือน ผู้ฟ้องคดีย่อมหมดสิทธิ ได้รับเงินประจำตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลและค่าตอบแทนอื่นนอกเหนือจาก เงินเดือน ทั้งนี้ สำหรับประเด็นตามคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้ง ๑๓ ข้อย่อย อันเป็นคำอุทธรณ์ ในทำนองเดียวกับคำคัดค้านคำให้การในคดีหมายเลขแดงที่ บ. ๑๒/๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอถือเอาคำให้การในคดีดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์ในคดีนี้ด้วย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขานุการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นระยะเวลา ๖ เดือน ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น กรณีดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือที่ นก ๗๖๒๐๑/เลขา/๓๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘ เรื่อง ขอความเห็นชอบจาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กรณีสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขานุการผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก่อนพิจารณา ย้ายออกจากพื้นที่ และเมื่อฝ่ายเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้วนำเรื่องดังกล่าวเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ ในระเบียบวาระที่ ๔.๑๙ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติเห็นชอบ ให้ส่งเรื่องให้นายอำเภอโนนสังในฐานะผู้กำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา ๙๐

/แห่งพระราชบัญญัติ...

แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีดังกล่าวว่าเป็นไปตามประกาศพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๖ ข้อ ๑๗๖ หรือไม่ อย่างไร ซึ่งอำเภอโนนสังได้รายงานและมีความเห็นกรณีดังกล่าวว่า กรณีความขัดแย้งระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการ โดยผู้ฟ้องคดีอยู่ระหว่างถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง ตามผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ของจังหวัดหนองบัวลำภู กรณีจึงไม่ปฏิบัติตามระเบียบและขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา โดยผู้ฟ้องคดี ในฐานะเจ้าหน้าที่งบประมาณมีพฤติกรรมไม่ยอมลงนามในหนังสือที่เจ้าหน้าที่ได้รวบรวมเอกสาร เกี่ยวกับการจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อส่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณานุมัติ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่สามารถประกาศใช้ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้ทันกำหนดเวลา และไม่สามารถนำงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรไปดำเนินการพัฒนา และจัดทำบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นได้ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในพื้นที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เกิดการหยุดชะงัก ส่งผลกระทบต่อความเดือดร้อนของประชาชน และภาพลักษณ์องค์กรเป็นอย่างมาก และยังมีพฤติกรรมขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งการให้ดำเนินการตามที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปตามยุทธศาสตร์ การพัฒนาประเทศ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และดำเนินการเบิกจ่ายค่าสาธารณูปโภคขององค์การบริหารส่วนตำบล นิคมพัฒนา รวมทั้งสั่งให้ดำเนินการเรื่องรถกู้ชีพเพื่อให้สามารถออกบริการประชาชนในท้องถิ่นได้ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการดังกล่าวแต่อย่างใด

นอกจากนี้ผู้ฟ้องคดียังใช้อำนาจสั่งการพนักงานส่วนตำบลนิคมพัฒนาจนทำให้เกิดความเสียหาย ในกรณีการสั่งการเกี่ยวกับงานสารบรรณที่จะต้องผ่านการพิจารณาของผู้ฟ้องคดี เพียงคนเดียว ทำให้หนังสือจากหน่วยงานอื่นที่มีถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และหนังสือสั่งการจากผู้บริหาร ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เกิดการสูญหาย และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไม่สามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้ เช่น การจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินให้พนักงานที่ลาออกไปแล้ว การสั่งให้การดำเนินการเลื่อนขึ้นเงินเดือน เป็นต้น ดังนั้น การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่มีมติส่งเรื่องให้นายอำเภอโนนสัง ในฐานะผู้กำกับ ดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวก่อน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณา ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก่อนมีมติเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขาธิการ ก.อบต.จังหวัด หนองบัวลำภู เป็นระยะเวลา ๖ เดือน ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ การดำเนินการดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในกรณีดังกล่าวจึงเป็นการดำเนินการตามกฎหมาย หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการทุกขั้นตอน ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหาร ส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๖ ข้อ ๑๗๖ แล้ว โดยไม่ได้มีอคติ

/หรือเป็น...

หรือเป็นการกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอบด้วยกฎหมายแล้ว คำอุทธรณ์ในประเด็นดังกล่าวนี้ของผู้ฟ้องคดีจึงรับฟังไม่ได้

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดี ได้มีโอกาสโต้แย้ง และแสดงข้อเท็จจริงได้อย่างเพียงพอ เพื่อความเป็นธรรมทั้งผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาให้สิ้นกระแสมาย นั้น เห็นว่า จังหวัดหนองบัวลำภูได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว เนื่องจากกลุ่มประชาชน ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และคณะผู้บริหาร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหนังสือร้องเรียนพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดหนองบัวลำภู คณะกรรมการชุดดังกล่าวจึงมีอำนาจตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว ได้ดำเนินการตรวจสอบพยานเอกสาร และสอบปากคำพยานบุคคล ได้แก่ ผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล และกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในท้องที่ และได้มีการสอบปากคำผู้ฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ โดยผู้ฟ้องคดีได้ให้การว่ารับทราบข้อกล่าวหาอย่างชัดเจน และขอปฏิเสธทุกข้อกล่าวหา สำหรับรายละเอียดในการชี้แจงจะได้ทำเป็นหนังสือจัดส่งให้ต่อไป พร้อมทั้งได้ลงลายมือชื่อเป็นหลักฐานไว้ว่าได้ให้ปากคำด้วยความสมัครใจ โดยไม่ได้ถูกข่มขู่ บังคับ แต่ประการใด ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมมอบให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ประกอบกับการตรวจสอบรายชื่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๑๑๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ทั้ง ๔ ราย ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้มีความขัดแย้ง หรือข้อพิพาทระหว่างการดำเนินการในกระบวนการยุติธรรมแต่อย่างใด

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า การพิจารณาของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ที่จังหวัดหนองบัวลำภูแต่งตั้งขึ้น เป็นการพิจารณาให้ความเห็นชอบโดยอาศัยข้อมูลจาก คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งอำเภอโนนสัง ที่ ๓๖๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่อำเภอโนนสังแต่งตั้งขึ้น โดยคณะกรรมการชุดดังกล่าวนี้ดำเนินการตรวจสอบโดยอาศัยข้อมูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และพนักงานส่วนตำบลรายอื่นโดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้มีโอกาสชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น จากการตรวจสอบหลักฐานที่เกี่ยวข้องพบว่า คณะกรรมการชุดดังกล่าวได้มีการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดี มาชี้แจงตามหนังสืออำเภอโนนสัง ที่ นก ๐๒๑๘/๑๙๓๔ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือที่ นก ๗๖๒๐๑/เลข/๓๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘ ขอความเห็นชอบ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติราชการประจำผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เนื่องจากผู้ฟ้องคดี ไม่ตอบสนองนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น ไม่ตอบสนองความต้องการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ของประชาชนชาวตำบลนิคมพัฒนา จนเกิดปัญหาการบริหารราชการท้องถิ่นของคณะผู้บริหาร ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายราชการอย่างร้ายแรง ซึ่งในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ ได้เห็นชอบให้ส่งเรื่องให้อำเภอโนนสัง

/ตรวจสอบ...

ตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยมีการสอบปากคำพยานบุคคลรวมทั้งผู้ฟ้องคดีและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อมา อำเภอนนสั้งได้รายงาน ว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมขัดแย้งกับผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจสั่งการพนักงานส่วนตำบลนิคมพัฒนาจนทำให้เกิดความเสียหาย ประกอบกับประธานคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ ๑๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๔ รายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้ดำเนินการเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำที่สำนักงานเลขานุการผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เนื่องจากเห็นว่าหากยังปฏิบัติหน้าที่อยู่จะเป็นอุปสรรคในการสอบสวน

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ กรณีผู้ฟ้องคดีมีหนังสือถึงประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีความประสงค์ขออุทธรณ์มติการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ที่มีมติเห็นชอบให้ไปประจำสำนักงานเลขานุการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นเวลา ๖ เดือน แต่ด้วยกรณีดังกล่าวเป็นการร้องทุกข์ ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ตามข้อ ๑๖๔ วรรคหนึ่ง ของประกาศดังกล่าว จึงมีมติแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชี้แจงข้อเท็จจริงและส่งเอกสารหลักฐานในกรณีดังกล่าว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า กรณีดังกล่าวได้มีการตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยผลการตรวจสอบเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมซ่อนเร้นหรือปิดบัง หรือมีการจัดเก็บเอกสารเอง ทั้งเอกสารการเงินและบัญชี โดยไม่มีบุคคลใดล่วงรู้ ว่า ผู้ฟ้องคดีได้เก็บเอกสารที่เกี่ยวข้องไว้ ณ ที่ใด แม้แต่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโดยตรง ทำให้งบประมาณด้านการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หยุดชะงัก และผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมสั่งให้ ผู้ใต้บังคับบัญชาไม่ให้ดำเนินการเกี่ยวกับการการจัดซื้อจัดจ้าง คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ เห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษร ภายใน ๗ วันทำการ นับแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๕ เสียข แต่ผู้ฟ้องคดีจะเข้าชี้แจงด้วยตนเอง ในการประชุมครั้งถัดไป ซึ่งต่อมาได้มีการยกเลิกประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ คณะกรรมการชุดดังกล่าวจึงไม่มีอำนาจในการพิจารณา คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษร ภายใน ๗ วันทำการ นับแต่วันที่ ได้รับหนังสือ ซึ่งผู้ฟ้องคดีชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษรในวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ สรุปได้ดังนี้ การตรวจสอบข้อเท็จจริงคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงไม่เป็นธรรมแก่ตน ทำให้ตนได้รับความเสียหาย ไม่ปฏิบัติตามกระบวนการสอบสวน สอบสวนไม่เป็นธรรม มีอคติกับตน

/เลือกปฏิบัติ...

เลือกปฏิบัติฟังความข้างเดียว นำข้อกล่าวหาอันเป็นเท็จของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับพวก มาเป็นมูลเหตุ ดำเนินการทางวินัยกับตน ทำให้ตนได้รับความเสียหาย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งนายอำเภอโนนสังมีความเห็นว่า มีความขัดแย้งจริง และ แม้ว่าประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์เงื่อนไข เกี่ยวกับการบริหารบุคคลพนักงานส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๖) มิได้กำหนดให้ต้องใช้วิธีการสอบสวนหาข้อเท็จจริงดังเช่นการดำเนินการทางวินัย แต่กระบวนการ ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าวนี้ ก็มีการให้โอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐาน อย่างเพียงพอ ประกอบกับไม่ปรากฏหลักฐานและพยานที่ชี้ชัดได้ว่าคณะกรรมการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงมีพฤติกรรมตามที่มีการร้องทุกข์ จึงมีมติให้ยกคำร้องทุกข์ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติ เห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีมาประจำสำนักงานเลขานุการผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และกระบวนการตามที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์เงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารบุคคลพนักงานส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๖ แล้ว ประกอบกับก่อนพิจารณาให้ความเห็นชอบมีมติในกรณีดังกล่าว ได้มีการแจ้งให้อำเภอโนนสังตรวจสอบข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าวก่อน เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง ครบถ้วนแล้วเป็นธรรมกับทุกฝ่าย เมื่อพยานหลักฐานที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงของ อำเภอโนนสัง ได้รายงานผลการตรวจสอบปรากฏว่ามีมูล ดังนั้น ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง และกระบวนการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ให้โอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐาน อย่างเพียงพอแล้ว มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการใช้ดุลพินิจ โดยชอบแล้ว ส่วนข้อกล่าวหาอ้างเกี่ยวกับการทุจริตการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา คุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสวนวินัย การดำเนินการทางวินัย หรือข้อกล่าวหาอื่นเป็นเรื่องที่ ผู้ฟ้องคดีต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างในคำอุทธรณ์ว่า ไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ที่พิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้คัดค้านประธานกรรมการหรือคณะกรรมการในคณะอนุกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภูหรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยทำเป็นหนังสือ ซึ่งได้ระบุข้อคัดค้านพร้อมด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เป็นเหตุแห่ง การคัดค้านพร้อมด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือ นั้น เห็นว่า กรณีนางพูลทรัพย์ เบ้าธรรม หัวหน้ากลุ่มงานมาตรฐานการบริหารงานบุคคลท้องถิ่น สำนักงาน ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดหนองบัวลำภู ได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขานุการอนุกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์พนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู ตามประกาศ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณา

/อุทธรณ์...

อุทธรณ์และการร้องทุกข์ของพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๔ เนื่องจากประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนและการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓ ได้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ทุกฉบับ มีผลทำให้คณะกรรมการพิจารณาการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภูพ้นจากตำแหน่ง ซึ่งในการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู (ชุดที่แต่งตั้งใหม่) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ได้มีมติให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษร ภายใน ๗ วันทำการ นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษรในวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๔ สรุปได้ดังนี้ การตรวจสอบข้อเท็จจริงคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงไม่เป็นธรรมแก่ตน ทำให้ตนได้รับความเสียหาย ไม่ปฏิบัติตามกระบวนการสอบสวน สอบสวนไม่เป็นธรรม มีอคติกับตน เลือกลงปฏิบัติ ฟังความข้างเดียว นำข้อกล่าวหาอันเป็นเท็จของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับพวก มาเป็นมูลเหตุดำเนินการทางวินัยกับตน ทำให้ตนได้รับความเสียหาย แต่ไม่ปรากฏถึงข้อความอันแสดงถึงการคัดค้านประธานกรรมการหรือคณะกรรมการในคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่อย่างใด การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เพิ่งทราบในภายหลังว่า คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู (ชุดที่แต่งตั้งใหม่) ที่มีนางพูลทรัพย์ เป็นเลขานุการ ภายหลังจากที่มีการประชุมยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแล้วนั้น จึงไม่สามารถรับฟังได้ ประกอบกับจากการตรวจสอบข้อเท็จจริง ไม่ปรากฏว่า นางพูลทรัพย์ เคยดำรงตำแหน่งท้องถิ่นอำเภอโนนสัง และไม่ได้เป็นผู้ถูกกล่าวหาว่า ร่วมกระทำการหมิ่นประมาทผู้ฟ้องคดีตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด จึงไม่มีเหตุใด ๆ ที่นางพูลทรัพย์จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้ ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๑๓ อีกทั้ง นางพูลทรัพย์ หัวหน้ากลุ่มงานมาตรฐานบริหารบุคคลท้องถิ่น เป็นเพียงเลขานุการ คณะกรรมการพิจารณาการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู มีหน้าที่ในการสรุปข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย รวมถึงดำเนินการทางธุรการ ในการประชุมพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาการอุทธรณ์และการร้องทุกข์พนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู เท่านั้น มิได้มีอำนาจในการลงมติแต่อย่างใด และในกรณีที่ นางพูลทรัพย์ ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้แทนของท้องถิ่นจังหวัดหนองบัวลำภู ในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ซึ่งได้เป็นผู้ลงมติดอกมือให้ปลดผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ เป็นการดำเนินการตามที่ท้องถิ่นจังหวัดหนองบัวลำภูในขณะนั้น มอบหมายให้ทำหน้าที่กรรมการพนักงานส่วนตำบลแทน เนื่องจากนายวรรงค์ คลั่งเงิน ท้องถิ่นจังหวัดหนองบัวลำภู

ในขณะนั้น...

ในขณะนั้นติดภารกิจงานด้านอื่น และเป็นดุลพินิจของท้องถิ่นจังหวัดหนองบัวลำภูในฐานะกรรมการที่จะพิจารณามอบหมายให้ผู้ที่มีความเหมาะสมด้านความรู้ความสามารถ และมีหน้าที่เกี่ยวข้องปฏิบัติราชการแทนตน อันเป็นไปตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ มิได้เกิดจากการบังคับหรือจูงใจของนางพุลทรัพย์ แต่อย่างใด

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างในคำอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จงใจไม่มอบหน้าที่หรือบังคับให้ปฏิบัติหน้าที่โดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่ยินยอมและหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพื่ออ้างระเบียบไม่ให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินประจำตำแหน่งและเงินตอบแทนนักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๘ (ระดับกลาง) ได้ร่วมกันกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีทำให้ผู้ฟ้องคดีสูญเสียสิทธิอันพึงมีพึงได้เป็นการละเมิดผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า ข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์เงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารบุคคลพนักงานส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติม ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๖) กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่ได้รับรายงานแล้วพิจารณาดำเนินการต่อไป เพื่อให้ทราบข้อมูลข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอว่ามีข้อเท็จจริงอย่างไรหรือมีมูลหรือไม่เพียงพอ และถือเป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะเลือกใช้วิธีการที่เห็นสมควรเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงนั้น ๆ โดยไม่จำเป็นต้องให้ผู้ฟ้องคดีทราบก็ได้ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มอบให้นายอำเภอโนนสัง ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตรวจสอบข้อเท็จจริง และนายอำเภอโนนสัง ได้มีหนังสือที่ นก ๐๐๒๓.๙/๑๘๒๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่าในกรณีเกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้บริหารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้สอบข้อเท็จจริงจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดี และพนักงานส่วนตำบลคนอื่นแล้วนายอำเภอโนนสังมีความเห็นว่ามี ความขัดแย้งจริง ซึ่งแม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่ามิได้มีการสอบสวนผู้ฟ้องคดีก็ตาม แต่ประกาศดังกล่าวไม่ได้กำหนดให้ต้องใช้วิธีการสอบสวนหาข้อเท็จจริงดังเช่นการดำเนินการทางวินัย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยนายอำเภอโนนสังได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว จึงเป็นไปตามข้อ ๑๗ ของประกาศดังกล่าว

เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขานุการผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยในขณะนั้น ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานส่วนตำบล ซึ่งมีหน้าที่และความรับผิดชอบบริหารงานในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ชื่อตำแหน่ง นักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ๘ ประเภทตำแหน่งบริหารระดับกลาง มีหน้าที่และความรับผิดชอบบริหารงานในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหรือรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบความยากและคุณภาพของงานสูงมากเป็นพิเศษ รับผิดชอบงานบริหารส่วนตำบล โดยควบคุมงานหลายหน่วยงานและปกครองผู้ใต้บังคับบัญชามากพอสมควร และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่

/ได้รับ...

ได้รับมอบหมาย ฯลฯ เมื่อผู้ฟ้องคดีเดินทางไปประจำสำนักงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งดังกล่าว นายสุพจน์ อาจเทศ เลขาธิการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู ได้มอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบโครงการเพื่อขอรับการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการสำหรับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลทุกแห่งที่เสนอโครงการขอรับการประเมินฯ ให้เป็นไปตามประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นที่เป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี แต่งานที่ได้รับมอบหมายจากเลขานุการผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวนั้น ไม่มีลักษณะงานอันเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบบริหารงานในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิรับเงินประจำตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และเงินค่าตอบแทนนักบริหารส่วนตำบล โดยกรณีดังกล่าวสามารถเทียบเคียงบันทึกคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๘๖๑/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งไปช่วยราชการตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๕๙/๒๕๕๙ สรุปได้ว่า ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๕๙/๒๕๕๙ โดยให้ข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปช่วยราชการที่ศาลากลางจังหวัด ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นตั้งอยู่ หรือสถานที่ราชการอื่นในจังหวัดนั้น ๆ ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนด แต่ต้องไม่ใช่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่เดิม และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัด มอบหมายเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจมอบหมายให้ผู้ปฏิบัติงานนั้น ปฏิบัติตามความเหมาะสม และมีให้บุคคลดังกล่าวได้รับเงินประจำตำแหน่ง ย่อมส่งผลให้ข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้นั้นต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่เดิมของตน และปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายแทน และแม้ว่าคำสั่งดังกล่าวจะไม่ได้มีผลให้ข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่งเดิมของตนแล้ว จึงย่อมไม่อาจอาศัยอำนาจหน้าที่ที่ตนดำรงอยู่ดำเนินการใดได้ ประกอบกับบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การได้รับเงินประจำตำแหน่ง เรื่องเสร็จที่ ๖๑๑/๒๕๕๔ ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการได้รับเงินประจำตำแหน่งตามมาตรา ๓๕ (๔) แห่งพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร ซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ ได้วางหลักไว้ว่า ข้าราชการพลเรือนซึ่งได้รับเงินประจำตำแหน่งสำหรับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งตำแหน่งใด หากได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่อื่นและมีได้ปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่ ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งสำหรับตำแหน่งนั้น ตั้งแต่วันที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้น ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขานุการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู ผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิรับเงินประจำตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และเงินค่าตอบแทนนักบริหารส่วนตำบล เมื่อพิจารณาถึงอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/มีหน้าที่...

มีหน้าที่บริหารงานบุคคลสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู ตามข้อ ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และภาระงานที่ เลขาธิการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู มอบหมายให้ผู้ฟ้องคดี รับผิดชอบในระหว่างที่มีคำสั่งให้มาประจำสำนักงานนั้น เป็นภาระงานในอำนาจหน้าที่ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในเรื่องกำหนดจำนวนและอัตราตำแหน่ง อัตราเงินเดือนและวิธีการ จ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่นสำหรับพนักงานส่วนตำบลและพนักงานเทศบาล ตามมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ได้ตั้งใจไม่มอบหน้าที่หรือบังคับให้ปฏิบัติหน้าที่โดยที่ผู้ฟ้องคดี ไม่ยินยอมและหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพื่ออ้างระเบียบไม่ให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินประจำตำแหน่ง และเงินตอบแทนนักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๘ (ระดับกลาง) หรือได้ร่วมกัน กลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีสูญเสียสิทธิอันพึงมีพึงได้อันเป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี แต่อย่างใด คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้ จึงไม่อาจรับฟังได้

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงเพิ่มเติมว่า ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหาร ส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๖ ข้อ ๑๗๖ ที่กำหนดว่า กรณีมีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อประโยชน์แก่ราชการ หรือกรณีมีความขัดแย้งระหว่างพนักงานส่วนตำบลกับผู้บริหารของ องค์การบริหารส่วนตำบล และไม่สามารถโอนตามข้อ ๑๗๑ และข้อ ๑๗๕ ได้ ให้ผู้บริหารของ องค์การบริหารส่วนตำบล หรือพนักงานส่วนตำบลยื่นคำร้องหรือรายงานพร้อมเหตุผลความจำเป็น ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณา หรือกรณีที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล รับทราบข้อเท็จจริงและเห็นว่า หากให้พนักงานส่วนตำบลและผู้บริหารปฏิบัติงานร่วมกัน อาจเกิดเป็นผลเสียต่อองค์การบริหารส่วนตำบลและต่อทางราชการ ให้คณะกรรมการพนักงาน ส่วนตำบลตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่ได้รับรายงานแล้วพิจารณาดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (๑) กรณีที่ ตรวจสอบข้อเท็จจริง ปรากฏกรณีมีมูลอันควรกล่าวหาว่าพนักงานส่วนตำบลผู้นั้นกระทำความผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานส่วนตำบลผู้นั้น แต่หากเห็นว่าเกิดจากความบกพร่องหรือ เกิดจากการกลั่นแกล้งโดยผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แจ้งนายอำเภอท้องที่พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (๒) กรณีเห็นว่าเป็นความขัดแย้งในการบริหารงาน หากอยู่ร่วมกันไม่เกิดผลดีต่อทางราชการหากให้พนักงานส่วนตำบลผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ต่อไป จะเกิดความเสียหาย ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณาโอนพนักงานส่วนตำบลผู้นั้น ไปดำรงตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นภายในจังหวัดเดียวกันได้โดยให้ดำรงตำแหน่ง

/ที่ไม่สูง...

ที่ไม่สูงกว่าเดิม และได้รับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิมโดยพิจารณาดำเนินการตามลำดับ ดังนี้ (ก) พิจารณาโอนพนักงานส่วนตำบลผู้นั้นสับเปลี่ยนกับพนักงานส่วนตำบลสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งอื่นที่มีความขัดแย้งในการบริหารงานในลักษณะเดียวกันภายในจังหวัดเดียวกันก่อน (ข) กรณีตำแหน่งว่างในองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นภายในจังหวัดเดียวกัน ก่อนที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจะมีมติให้โอนไปดำรงตำแหน่งที่ว่างนั้น ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลสอบถามความเห็นของประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลก่อน จึงจะมีมติโอนให้พนักงานส่วนตำบลไปดำรงตำแหน่งดังกล่าว (ค) กรณีที่ไม่สามารถโอนภายในจังหวัดได้ตาม (ก) หรือ (ข) และเห็นว่า หากให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอยู่ต่อไปจะเกิดความเสียหายต่อทางราชการ และเป็นอันตรายต่อพนักงานส่วนตำบลผู้นั้นคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลอาจพิจารณา มีมติให้พนักงานส่วนตำบลผู้นั้นประจำสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก. อบต. จังหวัด) โดยกำหนดระยะเวลาประจำสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการฯ ไม่เกิน ๖ เดือน เพื่อรอการโอนภายในจังหวัดเดียวกันหรือโอนระหว่างจังหวัดต่อไป โดยให้พนักงานส่วนตำบลผู้ที่ประจำสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการฯ ดังกล่าวได้รับเงินเดือนจากองค์การบริหารส่วนตำบลต้นสังกัดเดิม และในกรณีที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล หรือพนักงานส่วนตำบลดังกล่าวสามารถตกลงการโอนกับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นได้ ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณามีมติเห็นชอบให้พนักงานส่วนตำบลผู้นั้นพ้นจากจากตำแหน่งเพื่อโอนไปดำรงตำแหน่งที่องค์การบริหารส่วนตำบลอื่นต่อไป... จะเห็นได้ว่า ประการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามข้อ ๑๗๖ (๑) และ (๒) (ก) ให้พิจารณาประสานการโอนพนักงานส่วนตำบลผู้นั้นไปดำรงตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ภายในจังหวัดเดียวกันก่อน โดยให้ดำรงตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าเดิม และได้รับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามก็ได้ปฏิบัติตามขั้นตอน โดยข้ามขั้นตอน ข้อ (ก) และข้อ (ข) นี้ไป ข้อ (ค) อย่างฉับพลันโดยมีมติและคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อย่างรวบรัดตัดตอน ซึ่งไม่ถูกต้องตามระเบียบที่กำหนดไว้ อันเป็นการขึ้นใจโดยไม่สมควรใจของผู้ฟ้องคดีอย่างร้ายแรง และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามไม่เคยมีการสอบถามผู้ฟ้องคดีทั้งด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือเพื่อเป็นการยืนยันว่าผู้ฟ้องคดีจะโอนย้ายหรือไม่ ตามข้อ (ก) และ ไม่สรรหาตำแหน่งว่างในองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นภายในจังหวัดเดียวกัน เพื่อโอนผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งที่ว่างดังกล่าว โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องสอบถามความเห็นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นก่อน จึงจะมีมติให้โอนผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งนั้น ตามข้อ (ข) ก็ไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามได้ปฏิบัติตามขั้นตอนแล้วแต่อย่างใด ซึ่งตามระเบียบตามขั้นตอนของข้อ (ก) และข้อ (ข) เป็นกระบวนการดำเนินการตามขั้นตอนทางปกครองที่สำคัญ ก่อนจะดำเนินการในข้อ (ค) แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามไม่ดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับที่ระเบียบกำหนดไว้

/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน พิจารณาคำแถลงเป็นหนังสือของคู่กรณี และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้าน คำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ นก ๗๖๒๐๑/เลขา/๓๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอความเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงาน เลขาธิการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู (ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู) หรือย้ายออกนอกพื้นที่ ว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมสร้างความแตกแยกในชุมชน ไม่สนองนโยบาย ผู้บริหารท้องถิ่น ไม่ตอบสนองความต้องการของประชาชน ชัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา เกิดปัญหา การบริหารราชการท้องถิ่นของคณะผู้บริหารท้องถิ่น... ดังนี้ ๑. ดำเนินการเบิกจ่ายค่าตอบแทน รายเดือนให้กับพนักงานจ้างตามภารกิจที่ออกจากราชการแล้ว ๒. ปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า เกียจคร้าน ไม่ใส่ใจดำเนินการเบิกจ่ายค่าตอบแทนให้สมาชิกสภา ผู้บริหาร และพนักงานส่วนตำบล ๓. ขาดราชการติดต่อกันเป็นเวลาหลายวันและหลายคราวโดยไม่ทราบสาเหตุ ๔. ลงนาม ในหนังสือรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมีชอบ ๕. ไม่ใส่ใจดำเนินการตามโครงการ งบประมาณเงินอุดหนุนเฉพาะกิจปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ๖. ชัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา ไม่ไปรับฟังการพิจารณาคดีตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้เกิดความเสียหาย ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ ได้มีมติให้ ส่งเรื่องให้นายอำเภอโนนสังตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ซึ่งอำเภอโนนสังได้รายงาน ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ นก ๐๐๒๓.๙/๑๘๒๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ว่า ๑. กรณีการดำเนินการทางวินัย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ พ ๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดีตามผลการสอบข้อเท็จจริง ของจังหวัดหนองบัวลำภูในประเด็นร้องเรียนการสร้างความแตกแยกในชุมชน ไม่สนองตอบ ความต้องการประชาชน ละเลยเกียจคร้านต่อภารกิจหน้าที่ โดยข้อร้องเรียนมีมูลความผิดวินัย ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ และถือเป็นการไม่ปฏิบัติ ตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการ สอบสวนทางวินัย ๒. กรณีความขัดแย้งในการบริหารงาน ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรม ชัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา กรณีการดำเนินการตามที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไป ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ การเบิกจ่ายค่าสาธารณูปโภคของสำนักงาน การเบิกจ่ายเงินเดือนให้พนักงานที่ลาออกไปแล้ว กรณีเข้าร่วมการประชุมสภาองค์การบริหาร

/ส่วนตำบล...

ส่วนตำบลนิคมพัฒนา การดำเนินการเรื่องรถกู้ชีพเพื่อให้สามารถออกให้บริการประชาชน แต่ผู้ฟ้องคดีบ้ายเบี่ยงไม่ดำเนินการใด ๆ ผู้ฟ้องคดีใช้อำนาจสั่งการให้พนักงานส่วนตำบลดำเนินการจนอาจเกิดความเสียหาย กรณีงานสารบรรณ ผู้ฟ้องคดีได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบนำหนังสือให้พิจารณาก่อน หากเห็นว่าให้ลงรับหนังสือได้จึงลงรับหนังสือนั้น บางครั้งหนังสือเกิดการสูญหาย การออกเลขหนังสือ เลขคำสั่ง จะต้องได้รับการสั่งการจากผู้ฟ้องคดีเพียงคนเดียว สั่งห้ามลงรับเอกสารบันทึกข้อความที่ส่วนราชการภายในมีถึงผู้บังคับบัญชา ทำให้ไม่สามารถดำเนินการเรื่องนั้น ๆ ได้ สำหรับกรณีความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารกับผู้ฟ้องคดี อำเภอนนสั้งได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดี และพนักงานส่วนตำบลอื่นสรุปได้ว่า บางครั้งที่มีการปรึกษากันในเรื่องการปฏิบัติงานเกิดการโต้เถียงกันเสียงดัง โดยเป็นการโต้เถียงในเรื่องความคิดเห็นแนวคิดในการปฏิบัติงาน แต่ไม่ได้โต้เถียงกันรุนแรง หรือมีการข่มขู่จนจะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลแต่อย่างใด อำเภอนนสั้งพิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารกับผู้ฟ้องคดีอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการ แต่ความขัดแย้งนั้นมิได้มีเหตุบังชี้หรือพฤติการณ์ที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลแต่อย่างใด และรายงานเพิ่มเติมว่า ประธานกรรมการสอบสวนทางวินัยขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขานุการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู เนื่องจากเห็นว่าหากผู้ฟ้องคดียังปฏิบัติหน้าที่อยู่จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวน จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ได้นำเอาผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของนายอำเภอนนสั้งมาประกอบการพิจารณาและมีมติเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีมาประจำสำนักงานเลขานุการฯ เป็นเวลา ๖ เดือน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขานุการฯ เป็นระยะเวลา ๖ เดือน ผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งดังกล่าวในวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ จึงได้อุทธรณ์ร้องทุกข์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในวันเดียวกันนั้น และมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดหนองบัวลำภูได้รับไว้เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ฟ้องคดีว่ายังยืนยันให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขานุการฯ ต่อไปหรือจนกว่าจะสับเปลี่ยนกับปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นได้... ต่อมา เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ขอให้ชี้แจงต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พนักงานส่วนตำบล ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๙ ชี้แจงต่อประธานคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภูเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙

/แต่ยังไม่ได้...

แต่ยังไม่ได้รับผลการพิจารณาอุทธรณ์ร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด จึงได้ติดตามสอบถามเจ้าหน้าที่และได้รับคำตอบด้วยวาจาว่ามีการยกเลิกคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ที่พิจารณาเรื่องของผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนครพัฒนา ที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย อีกทั้ง ไม่จ่ายเงินประจำตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เดือนละ ๕,๖๐๐ บาท เป็นเวลา ๕ เดือน และเดือนละ ๗,๐๐๐ บาท เป็นเวลาอีก ๑ เดือน และไม่จ่ายเงินค่าตอบแทนนักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลระดับ ๘ อีกเดือนละ ๕,๖๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้น พิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วย จึงยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ต่อศาลปกครองสูงสุด

ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ มีมติยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ที่ นก ๐๐๒๓.๒/๙๒๕๕ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ และสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดหนองบัวลำภูมีหนังสือ ที่ นก ๐๐๒๓.๔/๖๓๙ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งผลการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับมติดังกล่าว จึงขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้อง ขอให้ศาลเพิกถอนมติดังกล่าว

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขานุการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นระยะเวลา ๖ เดือน และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ที่ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ และการกระทำได้กล่าวเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี หรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี หรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๕๙ บัญญัติว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และ

/ข้อบังคับ...

ข้อบังคับของทางราชการ (๒) สิ่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล (๓) แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (๔) วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย (๕) รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล (๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น มาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล... มาตรา ๖๐/๑ บัญญัติว่า ให้มีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลรองจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามนโยบายและมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย มาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้นายอำเภอมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ วรรคสอง บัญญัติว่า ในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอตามวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอมีอำนาจเรียกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลมาชี้แจงหรือสอบสวน ตลอดจนเรียกรายงานและเอกสารใด ๆ จากองค์การบริหารส่วนตำบลมาตรวจสอบก็ได้ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑ บัญญัติว่า คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการใด ๆ ตามที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมายได้ มาตรา ๑๕ บัญญัติว่า การออกคำสั่งเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ หรือการอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลให้เป็นอำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด แต่สำหรับการออกคำสั่งแต่งตั้ง และการให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่งต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อน มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า องค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ในเขตจังหวัดหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลร่วมกันคณะหนึ่ง ทำหน้าที่บริหารงานบุคคลสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งที่อยู่ในจังหวัดนั้น ประกอบด้วย (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมาย

/เป็นประธาน...

เป็นประธาน (๒) นายอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดนั้นจำนวนแปดคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศกำหนดว่าเป็นส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง... (๓) ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนเก้าคน... (๔) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเก้าคน... และวรรคเจ็ด บัญญัติว่า ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้การใช้อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลาง พนักงานส่วนตำบล คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล หรือประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๗๖ กำหนดว่า กรณีมีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อประโยชน์แก่ราชการ หรือกรณีมีความขัดแย้งระหว่างพนักงานส่วนตำบลกับผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล และไม่สามารถโอนตามข้อ ๑๗๑ หรือข้อ ๑๗๕ ได้ ให้ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือพนักงานส่วนตำบลยื่นคำร้องหรือรายงานพร้อมเหตุผลความจำเป็นให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณา หรือกรณีที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลรับทราบข้อเท็จจริงและเห็นว่าหากให้พนักงานส่วนตำบลและผู้บริหารปฏิบัติงานร่วมกันอาจเกิดเป็นผลเสียต่อองค์การบริหารส่วนตำบลและต่อทางราชการ ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่ได้รับรายงานแล้วพิจารณาดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑)... (๒) กรณีเห็นว่าเป็นความขัดแย้งในการบริหารงาน หากอยู่ร่วมกันไม่เกิดผลดีต่อทางราชการหากให้พนักงานส่วนตำบลผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ต่อไปจะเกิดความเสียหายให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.องค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัด) พิจารณาประสานการโอนพนักงานส่วนตำบลผู้นั้นไปดำรงตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นภายในจังหวัดเดียวกันได้ โดยให้ดำรงตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าเดิม และได้รับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิมโดยพิจารณาดำเนินการตามลำดับ ดังนี้ (ก) พิจารณาโอนพนักงานส่วนตำบลผู้นั้นสับเปลี่ยนกับพนักงานส่วนตำบลสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งอื่นที่มีความขัดแย้งในการบริหารงานในลักษณะเดียวกันภายในจังหวัดเดียวกันก่อน (ข) กรณีมีตำแหน่งว่างในองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นภายในจังหวัดเดียวกัน ก่อนที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจะมีมติให้โอนไปดำรงตำแหน่งที่ว่างนั้น ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.จังหวัด) สอบถามความเห็นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลก่อน จึงจะมีมติโอนให้พนักงานส่วนตำบลไปดำรงตำแหน่งดังกล่าว (ค) กรณีที่ไม่สามารถโอนภายในจังหวัดเดียวกันได้ตาม (ก) หรือ (ข) และเห็นว่าหากให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอยู่ต่อไปจะเกิดความเสียหายต่อทางราชการ และเป็นอันตรายต่อพนักงานส่วนตำบลผู้นั้น คณะกรรมการ

/พนักงาน...

พนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.จังหวัด) อาจพิจารณามีมติให้พนักงานส่วนตำบลผู้นั้นประจำสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลไม่เกิน ๖ เดือน เพื่อรอการโอนภายในจังหวัดเดียวกันหรือโอนระหว่างจังหวัดต่อไป โดยให้พนักงานส่วนตำบลผู้ที่ประจำสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลดังกล่าว ได้รับเงินเดือนจากองค์การบริหารส่วนตำบลต้นสังกัดเดิม และในกรณีที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลหรือพนักงานส่วนตำบลดังกล่าวสามารถประสานหรือตกลงการโอนกับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นได้ ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณามีมติเห็นชอบให้พนักงานส่วนตำบลผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งเพื่อโอนไปดำรงตำแหน่งที่องค์การบริหารส่วนตำบลอื่นต่อไป

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ นก ๗๖๒๐๑/เลขา/๓๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอความเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขานุการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู หรือย้ายออกนอกพื้นที่ ว่า ได้มีการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีและผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมสร้างความแตกแยกในชุมชน ไม่สนองนโยบายผู้บริหารท้องถิ่น ไม่ตอบสนองต่อความต้องการประชาชน ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา เกิดปัญหาในการบริหารราชการท้องถิ่นของคณะผู้บริหารท้องถิ่นมาโดยตลอด ใช้อำนาจหน้าที่กระทำการ บังคับขู่เข็ญ กลั่นแกล้งพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการสอบสวนตามคำสั่งการของจังหวัดหนองบัวลำภู และมีการใช้อำนาจหน้าที่สั่งการ แสดงเจตนาบังคับข่มขืนใจให้พนักงานส่วนตำบลดำเนินการ เพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ รวมทั้งการละทิ้งหน้าที่ราชการ อันได้แก่ ๑. ดำเนินการเบิกจ่ายค่าตอบแทนรายเดือนให้กับพนักงานจ้างตามภารกิจที่ออกจากราชการแล้ว ๒. ปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า เกียจคร้าน ไม่ใส่ใจดำเนินการเบิกจ่ายค่าตอบแทนให้สมาชิกสภาผู้บริหาร พนักงานส่วนตำบล ๓. ขาดราชการติดต่อกันเป็นเวลาหลายวันและหลายคราวโดยไม่ทราบสาเหตุ ๔. ลงนามในหนังสือรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมีขอบ ๕. ไม่ใส่ใจดำเนินการตามโครงการงบประมาณเงินอุดหนุนเฉพาะกิจปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ๖. ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาไม่รับฟังการพิจารณาคดีตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้เกิดความเสียหาย ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ ได้มีมติให้ส่งเรื่องให้นายอำเภอโนนสังตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ซึ่งอำเภอโนนสังได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ นก ๐๐๒๓.๙/๑๘๒๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ว่า ๑. กรณีการดำเนินการทางวินัยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ พ ๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดี ผลการสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า มีมูลความผิดวินัยฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ และถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

/๒. กรณี...

๒. กรณีความขัดแย้งในการบริหารงานระหว่างผู้บริหารกับผู้ฟ้องคดี สรุปได้ว่า ในบางครั้งซึ่งมีการปรึกษากันในเรื่องการปฏิบัติงานเกิดการโต้เถียงกันเสียงดัง โดยเป็นการโต้เถียงในเรื่องความคิดเห็นแนวคิดในการปฏิบัติงาน แต่ไม่ได้โต้เถียงกันรุนแรง หรือมีการข่มขู่จนจะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลแต่อย่างใด อำเภอนนสึง พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารกับผู้ฟ้องคดีอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการ แต่ความขัดแย้งนั้นก็ได้มีเหตุบ่งชี้หรือพฤติการณ์ที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลแต่อย่างใด และรายงานเพิ่มเติมว่า ประธานกรรมการสอบสวนทางวินัยขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขานุการฯ เนื่องจากเห็นว่าหากผู้ฟ้องคดียังปฏิบัติหน้าที่อยู่จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวน เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ เห็นได้ว่า ในการบริหารราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนครพนมพัฒนา ที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และโดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขานุการฯ เป็นเวลา ๖ เดือน เป็นการใช้อำนาจตามข้อ ๑๗๖ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๖ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ที่ นก ๗๖๒๐๑/เลขา/๓๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอความเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขานุการฯ หรือย้ายออกนอกพื้นที่ เป็นการรายงานพร้อมเหตุผลความจำเป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบว่า กรณีมีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ หรือกรณีมีความขัดแย้งระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และไม่สามารถดำเนินการโอนผู้ฟ้องคดีตามข้อ ๑๗๑ และข้อ ๑๗๕ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำการตรวจสอบโดยมอบให้นายอำเภอนนสึง ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจกำกับดูแลผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตรวจสอบ และนายอำเภอนนสึงได้รายงานผลการตรวจสอบตามหนังสือดังกล่าวมาข้างต้น อีกทั้ง ได้รายงานเพิ่มเติมว่าประธานกรรมการสอบสวนทางวินัย ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขานุการฯ เนื่องจากเห็นว่าหากให้ผู้ฟ้องคดียังปฏิบัติหน้าที่อยู่จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวน แสดงให้เห็นถึงปัญหาความขัดแย้งระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย รับผิดชอบ

/ในการ...

ในการบริหารราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อีกทั้ง ปรากฏข้อเท็จจริงจากผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขาธิการฯ อยู่หลายครั้งในทุก ๆ สมัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมแสดงให้เห็นว่ามีปัญหาขัดแย้งระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการบริหารงานสะสมมาเป็นเวลานานแล้ว หากไม่ได้รับการแก้ไขย่อมส่งผลกระทบต่อการบริหารสาธารณะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งมีหน้าที่บริหารงานบุคคลสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งในเขตจังหวัดหนองบัวลำภูตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงต้องคำนึงถึงการบริหารราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำคัญ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ มีมติเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขาธิการฯ เป็นเวลา ๖ เดือน จึงเป็นไปตามข้อ ๑๗๖ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๖ ดังนั้น คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขาธิการฯ เป็นระยะเวลา ๖ เดือน จึงชอบด้วยกฎหมาย และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ที่มีมติยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

คดีมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้จ่ายเงินประจำตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเงินจำนวน ๓๕,๐๐๐ บาท และเงินค่าตอบแทนนักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลระดับ ๘ เป็นเงินจำนวน ๓๓,๖๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๖๘,๖๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี หรือไม่ และหากกระทำละเมิดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี หรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบล

/และองค์การ...

และองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๖๐/๑ บัญญัติว่า ให้มี ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้าง องค์การบริหารส่วนตำบลรองจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และรับผิดชอบควบคุม ดูแลราชการประจำขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามนโยบายและมีอำนาจหน้าที่อื่น ตามที่มีกฎหมายกำหนดหรือตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย และประกาศ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล หมวด ๓ อัตราเงินเดือนและวิธีการ จ่ายเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น ส่วนที่ ๑ อัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือน ข้อ ๓๘ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่งและการรับเงิน ประจำตำแหน่งของพนักงานส่วนตำบลให้นำกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ที่กำหนดสำหรับข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม วรรคสอง กำหนดว่า การจ่ายเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่งให้แก่พนักงานส่วนตำบล ให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือระเบียบที่กำหนดไว้ สำหรับข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม ซึ่งตามพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่ง ของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ กำหนดให้ ข้าราชการจะมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งก็ต่อเมื่อได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งและต้องปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งดังกล่าวด้วย ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งให้ไปประจำสำนักงานเลขาธิการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู กรณีจึงต้องถือว่าในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงานเลขาธิการฯ ผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติหน้าที่ ในตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่จะมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งปลัดองค์การบริหาร ส่วนตำบล และเงินค่าตอบแทนนักบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๘ นอกเหนือจาก เงินเดือนในช่วงเวลาดังกล่าว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้จ่ายเงินประจำตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เดือนละ ๕,๖๐๐ บาท เป็นระยะเวลา ๕ เดือน และเดือนละ ๗,๐๐๐ บาท อีก ๑ เดือน รวมเป็นเงินจำนวน ๓๕,๐๐๐ บาท และเงินค่าตอบแทนนักบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๘ เดือนละ ๕,๖๐๐ บาท เป็นระยะเวลา ๖ เดือน รวมเป็นเงิน จำนวน ๓๓,๖๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๖๘,๖๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงมิได้เป็น การกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า คำฟ้องขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงาน

/เลขานุการ...

เลขานุการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นคำฟ้องที่ศาลปกครองชั้นต้นรับไว้พิจารณาได้ เพราะผู้ฟ้องคดี เห็นว่ามติดังกล่าวแม้จะเป็นเพียงกระบวนการพิจารณาภายในของฝ่ายปกครอง แต่ก็เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคล ในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน รั้งรับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราวตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ (๑) แม้จะเป็นระยะเวลา ๖ เดือน ที่ให้ผู้ฟ้องคดี ไปประจำสำนักงานเลขานุการฯ ก็ถือว่ามีผลกระทบต่อสถานภาพหรือสิทธิของผู้ฟ้องคดีแล้ว นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ “การพิจารณาทางปกครอง” หมายความว่า การเตรียมการ และการดำเนินการ ของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้น การกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไข หรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนด ในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขานุการฯ นั้น เป็นเพียงการพิจารณาทางปกครองตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งยังไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่ได้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้จากมติดังกล่าวที่จะมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามนัยมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้ จึงฟังไม่ขึ้น

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ พ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขานุการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นระยะเวลา ๖ เดือน โดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/ ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ โดยไม่มีการสอบสวนข้อเท็จจริงจากผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๖ ข้อ ๑๗๖ ที่กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/ตรวจสอบ...

ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่ได้รับรายงานแล้วพิจารณาดำเนินการต่อไป ซึ่งการตรวจสอบข้อเท็จจริงนั้นเป็นอำนาจดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะเลือกใช้วิธีการตามที่เห็นสมควรเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่จำเป็นต้องให้ผู้ฟ้องคดีทราบ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มอบให้นายอำเภอโนนสังตรวจสอบข้อเท็จจริง จึงเป็นไปตามข้อ ๑๗๖ ของประกาศดังกล่าว uthoron ของผู้ฟ้องคดี จึงไม่อาจรับฟังได้ ส่วนอุทธรณ์ในประเด็นอื่น ๆ ของผู้ฟ้องคดี ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

๑. ๑๐๗

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายณัฐ รัฐอมฤต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายธีระเดช เดชะชาติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

๑. ๑๐๗

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสมเกียรติ แสงรุ่ง

